

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Lykkens Blændværk (Emanuel Gregers, DK, 1919)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1726/a (pdf: p. 2–55)

Ns 1726/b (pdf: p. 56–132)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

Lykkens Blomsterværk.
Manuskript i 5 Akter.

Personer:

Toilett.

~~Roose~~

Direktør for "De forenede Handelsgartnerier".

Alva, hans Hustru.

Stolz, Godsejer.

Eva, hans Datter.

Blad, Læge.

Bihl, Professor.

-
- 1) Kølekælderen paa Gartneriet. Kælderen, der oplyses sløret af nogle elektriske Blus, er fyldt med afskaarne Blomster, der ad en Trappe i Baggrunden bæres op i
 - 2) Porten, i hvis halvmørke Efteraarsmorgen der holder nogle Vogne, som Blomsterne læsses paa. Den første er læsset færdig. Kuskens sætter Vognen i Gang. Man følger den nogle Alen ud mod Lyset, der mere og mere fylder Portrummet.
 - 3) Roses Sovekammer. ~~Sengens er urette~~. Manser, at Roose og hans smukke, men ufikse Hustru, lige er staaet op. Hun staar iført en uklædelig Morgenkjole og en højst kedsommelig Frisur, foran Toiletbordet, hvor hun ordner nogle Smaating, mens han trækker Storerne fra Vinduet, saa Lyset vælder ind, og aabner Vinduet. Hun ringer paa Pigen. Han ser ned paa
 - 4) Gartneriterrænet, hvor den ene blomsterfyldte Vogn efter den anden kører bort. Efteraarsmorgenens Sol skinner i Drivhusenes Glas. Gartneriets Inspektør kommer ud fra sin Vildvinsmykkede Bolig. Han hilser venligt paa Kuskene. Han har sin lille 4aarige Datter ved Haenden. En af Kuskene ~~kilder~~ i al Gemytlighed den lille med Piskesnerten under Næsen. Hun løber leende efter Vognen. Faderen gaar op til

Hoveddøren, banker paa og gaar ind.

5) Sovekamret. Pigen kommer ind og giver sig, hjulpet af sin Frue, til at gøre Værelset i Stand. Roose kysser sin Frue til Godmorgen. Noget køligt, nærmest af Vane, og gaar ud. Man ser, han har adskilligt mere Interesse af den kønne Tjenestepige end af sin Kone.

6A) Nærbillede af Fru Alva, der i al Hemmelighed kysser Rooses Hovedpude.

6) Korridoren, tusmørk, med pragtfuldt udstyret med Blomster og Billeder. Inspektøren hænger sin Hat fra sig, banker paa en Dør, fra hvis elipseformede Rude med det tynde Gardin for der trænger et stærkt Morgenlys ud i Korridoren, og træder ind i

7) Spisestuen, hvor Stuepigen netop har dækket Tebordet. Væ-
andadøren staar aaben ud til Haven. Inspektøren venter, Straks efter viser Roose sig. Inspektøren viser ham begejstret en Avis, som han tager frem fra sin Brystlomme.

8) Nærbillede, Bryststykke af Roose, der læser, og bag ham den begejstrede Inspektør. Roose læser:

Tekst:

Direktør Roose, De forenede Handelsgart-
nerier, blev tildelt grand prix for nogle usædvanligt vel-
lykkede og originale Rosenkulturer.

Roose folder glad Avisen sammen. Inspektøren lyk-
ønsker.

9) Trappen op til Spisestuen, en bred Stentrappe indhegnet af Tujaer. Inspektørens lille Pige kravler møjsommeligt op ad den og ind i

10) Spisestuen, hvor Inspektøren er ved at gaa og vil have Barnet med, da han ser det. Men hun vil blive, og Roose

(hvis Øjne straalere, da han ser hende) lover straks at komme ned i Drivhuset med ^Damen, som han tager paa Armen, og som muntert vinker til sin Fader. Roose og den lille er ikke saa snart ene, før han stabler Puder paa sin Stol og mader den lille og giver hende at drikke. Hun ler i vilden Sky og byder ham nu og da en Bid af sit Brød og en Taar af sin Te.

11) Toiletværelset, med Døren aaben til Sovekamret, hvor Pigen reder Senge. Alva passerer Spejlet, uden at spejle sig. Forfængelig er hun ikke. Hun giver Pigen nogle Ordre og gaar. Pigen er straks inde ved Spejlet og beundrer sig selv. Undersøger Pudderdaasen: ingen Pudder! Undersøger Eau de Cologneflasken: ingen Eau de Cologne!! Ryster opgivende paa Hovedet og kysser overgivent paa Fingren ad et Fotografi af Roose, som staar paa Bordet: Han er adskilligt morsommere end Fruen!

12) Spisestuen. Roose finder paa at tage Thehætten paa Hovedet. Den lille er ved at faa Theen i den forkerte Hals af bare Latter. Saa griber Roose hende, sætter hende paa sine Skuldre og leger Hyphest med hende. I det samme aabner Fru Alva Døren.

13) Nærbillede, hvor de to voksne ser paa hinanden, yderst forlegne. Saa river han Thehætten af Hovedet og lodser den lille ned fra sine Skuldre. Fru Alva kærtegner, men ligesom *forlegent* - den lille. Roose skyller en Kóp The i sig. (Det er deres hidtil uopfyldte Haab at faa et Barn.)

14) Spisestuen. Roose tager den lille ved Haanden og gaar med hende. Den lille kysser paa Fingren ad Fru Alva, der (da hun er alene) kommer til at græde, men hurtigt tager sig sammen og lukker Døren op til sit i Baggrunden liggende

Musikværelse, hvis Flygel skimtes. Her staar hun tankefuld, vemodigt rystende paa Hovedet.

- 15) Udenfor Hoveddøren (halve Højredel af Billede 4) Roose og den lille kommer ud af Døren. En Dreng passerer hilsende. Roose spørger efter Inspektøren. Drengen forklarer, at han er i Rosendrivhuset. Roose gaar derhen, men den lille Pige, hvis 1 Aar ældre Broder har vist sig, vil ikk med, men undløber leende. Hun og Broderen flygter op mod Verandatrappen til Spisestuen. Roose truer leende ad dem, gaar saa ind i
- 16) Rosendrivhuset, hvor Gartnerne beskærer og vander Roserne. Inspektøren viser Roose nogle særligt smukke Kulturer.
- 17) Spisestuen. De to Børn lister derind, hører Pigen komme, gemmer sig under Bordet. Pigen gaar uden at have set dem. De lister leende hen til Musikværelsets Dør, som nu er lukket paa Klem.
- 18) Nærbillede i Drivhuset, hvor Inspektøren viser Roose den særlige Kultur og skærer nogle Stykker af "Til Fruen!" Roose takker og gaar, fulgt af Inspektøren.
- 19) Musikværelset. Fru Alva sidder og øver sig, da Døren pludseligt skubbes op, og de to Børn glade springer derind. Den lille Pige vil absolut lære at spille. Alva tager hende paa sit Skød og fører hendes Fingre, mens Drengen er ved at drukne sit Hoved i Flyglets Instrumentkasse.
- 20) Udenfor Drivhuset passerer Professor Bihl, netop i det øjeblik da Roose, hilst af Inspektøren (der atter minder om Roserne til Fruen) viser sig. Roose og Bihl følges ad, ned
- 21) gennem Frugthaven, hvor der plukkes Frugt, og hvor Roose har et venligt øje til de smukkeste af Frugtplukkerskerne, der rødmende nejer for ham. Ud for et særligt frugtberende Træ skilles Bihl og Roose. Førstnævnte for at undervise Fru

Alva. Sidstnævnte for at gaa ind og læse Posten paa Kontoret. Bihl vil paatage sig at tage Roserne med til Fru Alva, men dette vil Rose ikke have: "Han skal nok selv komme med dem!" De skilles med en venskabelig Hilsen.-

22) Musikværelset. Den lille vil ikke "bille" mere. Saa spiller Fru Alva for de to Børn, der jublende glade danser dertil.

23) Kontorbygningen. En elegant lille Bivejsbil kører frem og standser foran Bygningen, og dens Herre og Mester, Frk. Eva Stolz, springer flot ud af den og forsvinder ind i Kontorerne. Lidt efter viser Roose sig med Roserne i Haanden. Han kaster et interesseret Blik paa Bilen og skynder sig saa ind.

24) Kontorerne, hvor en Mængde Kontorister arbejder. Eva sidder ventende paa en Stol henne ved Kassen. De betragter hende alle skjult. Hun er yderst indtagende og smuk. Fuldmægtigen forklarer Roose, at hun ønsker at tale med ham og fører ham hen til hende. Roose præsenterer sig chevaleresk og aabner Døren ind til sit Privatkontor.

25) Musikværelset. Professoren overrasker Alva og Børnene. De bliver sat hen i en Krog med en Billedbog, mens Bihl meget temperamentfuldt underviser Alva. Han har store Gestus, som snart synes Børnene langt interessantere end Billedbogen. Det er blevet paalagt dem at være mussestille, men deres Lattermildhed er ved at faa Overhaand. Derfor lister de resolut (Drengen ~~er~~ først) ind i Spisestuen.

26) Roses Privatkontor. Han byder hende Plads og bliver selv galant staaende. Hun siger:

Tekst:

Fader har læst om Deres grand prix og bedt

*de Bily.
Andrus!*

23. Foran Kontorbygningen.

En elegant, lille Jagtkæde, der køres af
 Hef. Eva Høj, ruller op foran Bygningen.
 Ved hendes Side sidder Cand. med. Blad,
 en elegant, ung Mand. Eva springer ned
 og koster Tæppet til Blad, der gør
 Min til at ville følge hende. Hun
 ser bydende paa ham og siger strængt:
 - Nu passer De godt paa Hørløjt, Hr.
 Mr. Student!

Blad retter sig op, gør smilende Groomer.
 Eva trækker efter ham og forvinder ind i
 Kontoret. Blad springer ned og giver
 sig til at puste med Hørløjt. Roore
 viser sig med Rosenbuketten i Haanden.
 Han koster et interesseret Blik paa
 Hørløjt, hilser let paa Blad og ryg-
 der sig ind.

29. Udenfor Kontorbygningen.

Blad sidder paa Vognbrænde og ryger en
 Cigaret, da Eva og Roore kommer fra Kon-
 toret. Blad ryger sig. Eva præsenterer
 smilende de to Herrer for hinanden, idet
 hun højt uarbejdet slear Blad paa
 Skulderen:

- Direktør Roore ... min Livsgiver, Kandidat
 Blad!

Herrerne ser smilende Haandlyk. Blad
 vil hjælpe Eva op, men hun puffter skæmt
 til ham. Han springer op og tager Tæppet,
 hvor paa Eva leder den galante Roore
 hjælpe sig op. Idet Vognen sætter i Gang,
 koster han Roore op til hende. Hun
 lakker ham med et Bingerkyo. Roore ser
 efter hende, gjenguligt betaget. Hun ser
 paa sit Uhr og beslutter at gaa op og forlæde
 Hørløjt om den et Par Dages Ryg.

mig køre herover, for at bede Dem om muligt endnu i Aften tage over til os og tilbringe et Par Dage hos os for at hjælpe ham med nogle Kulturer. De ved, han elsker Orkideer!

Roose betænker sig. Han viser hende Posten, der ligger i Bunker og venter paa ham. Han er forførdelig optaget. Men hun beder ham, og han lover at komme. Han følger hende galant til Døren, kysser hendes Haand.

27) Kontorerne. Yderst chevaleresk følger han hende gennem Kontorerne. Kontoristerne, der kender ham, smiler i Smug og peger paa Roserne, som han stadig har i Haanden.

28) Spisestuen. Børnene kopierer leende Professor Bihl og den spillende Alva. De støjer en Del. Bihl viser sig pludseligt i Døraabningen med Violinbuen i Haanden. Han vinker til Alva. De morer sig begge over Børnene, der pludseligt råbdeger dem og leende flygter ud af Verandadøren. De er kommet til at vælte en lille Krukke med Roser. Roserne har mistet deres Blade. Alva bemærker det, men Bihl trøster hende: "Deres Mand har en ~~l~~gt smukkere Buket til Dem!" Alva ser glad op.

29) Udenfor Kontorbbygningen. Eva stiger, hjulpet af den galante Roose, op i Bilen og sætter den i Gang. Han kysser hendes Haand til Afsked, og da Bilen passerer kaster han Roserne op til hende. Hun tilkaster ham et muntært Fingerkys og kører bort. Han staar og ser efter hende, øjensynligt betaget. Ser saa paa sit Uhr. Ved ikke rigtig, hvad han vil. Men beslutter sig saa til at gaa op og fortælle sin Hustru om den et Par Dages Rejse.

30) Spisestuen. Alva plukker de demolerede Roser op og gemmer deres Blade i en Potpourikrukke. Da viser Roose sig:

*de Bily
Anders*

Tekst:

Jeg skal i Eftermiddag rejse over til Stolz for at hjælpe ham med hans Orkideer. Frk. Stolz har lige været her. Jeg bliver der et Par Dage.

Hun har først smilt lykkeligt forventningsfuldt. Saa opdager hun, at han ingen Røer har til hende. Hun stirrer uvilkaarligt paa hans Hænder. Vender saa Hovedet langsomt bort og nikker "Det er godt". Hun og Professoren gaar ind i Musikværelset og lukker Døren efter sig.

31) Nærbillede. Han ser forbavset efter dem, saa paa sine Hænder. Hans Øjne strejfer den tomme Krukke. Da forstaaer han - og bøjer Hovedet.

Samme Eftermiddag paa Godsset.32. I Haven.

Eva og Blod kommer i minuter Søndag gaende ad en Sti, der fører ned til en lille Dam. Eva bærer en lille Kurv med Brød til Dammens Svaner. Blod vil i uinddømmelig Kædetid lægge sin arm om hendes Liv, men hun giver ham kun et Dask paa kinden og iler ned:

33. Ved Dammen.

Hun holder paa Svansen og kaster Brød ud til dem. Blod kommer til Gyn, han betragter hende bevirkt. Lister hun bag hende og forøger at tage Brød fra Kurven. Hun slaaer ham over Haanden og befaler ham at sætte sig ned. Han lækker

med forstilt Ydmyghed og sætter sig i Grønt-
svaret. Hun kaster det sidste Brød ind
til Ivanus, medens hun betaget betragter
hendes smukke Subler. Eva opdager, at hun
skiver paa hendes Pædder og maaler ham
med et sinderknusende Blik. Hun springer
levde op og lægger hendes Arm:

- Høj, Eva, vær nu sød imod mig! De
ved, jeg skal rejse i Aften - min Tjen-
er forbi!

Hun kaster Hovedet tilbage og smiler
drilsk:

- Drenge! Jeg forlover mig aldrig!
Hun giver ham den samme Kære og iler
bort.

33 a. Kortbilledet

af Hand'delen, der betitlet skiver paa
den Kære, hun har givet ham.

34. Evns Værelse.

Eva kommer ind i stuaen og Høns
Hun ser paa Uret. Direktør ^{hans} ~~hans~~
kan snart ventes. Hun kaster sit Liv
op og gear hun til Klædeskabet. Hun
derrojer den ene Kjole efter den anden,
men der er ingen, der folder i hendes
Smag. Hun smider dem ligegyldig hen
paa en Stol. Endelig finder hun en,
der tillader hende og lægger den frem.
Da hører hun Støj og skynder sig mys-
gerig hen til et lille Brevindur,
ser ned i:

35. Slotsaarden

^{hans}
Høns kommer ridende. En stor
Hund farer mod hans Hest, der sitser

nerøst. Poorn springer hurtigt af Hestem.
 Hunden knurrer ad ham. En af
 Galdfolkens kammer, søger Hunden ved og
 ligger sig af Hestem. I det samme viser
 Hald sig, de to herrer hilser paa
 hinanden. Poorn spørger efter Hald.
 Hald siger:
 - Godnatten er i Hoven.
 Han gaaer sammen med Poorn hen
 imod Hoven, hvis Blomstportel skim-
 tes.

36. Eva's Værelse.

Eva sender sig fra Vinduet og giver
 sig til at ordne Gulvet, bliver nervøs
 og ringer heftigt paa Pigen, der straks
 viser sig og begynder at hjælpe hende.

37. Galdskoven.

Hjort Mand er beklædt med at
 beklippe Lygter, de Hald og Poorn
 viser sig. Hald peger paa en gartner-
 blad, jaent udsendt, stand, der
 ligger paa alle fire og undersøjer
 jorden omkring en blomstrende Bænk.
 Hald præsenterer Direktør ^{Bans} Pige, Hald
 siger sig, ~~hendes~~ lærer sin jordens
 Hønder i Bænkens og giver ^{Bans} Poorn
 Hønder. Hald undersøger sig og
 forsvinder. ^{Bans} Poorn og Godnatten kommer
 straks i Tale om Plantekulturen
 og gaaer henimod et af de nær-
 liggende Drivhuse.

38. Evas Værelse.

Eva er endelig færdig med Ankladningen. Alt er pakket Hæller til Bülter. Da hun er ved at gå, kommer hun i Tanker om Gosseren, som ^{Rose} Rasse gav hende. Hun har sat dem i et Glas i Kindersconischen. Eva tager dem med sig, koster et tilfreds Blik hen mod Spejlet og går smilende. Pigen ryder fortvivlet for Hovedet over Værelsets Udseende og giver sig til at rydde op i Virvaret.

39. Nellikedrivhuset.

Rose og Gosseren går igennem Drivhuset, der frembyder et pragtfuldt Billede. Højt viser ^{Rose} Rose nogle af de smukkeste Chromplarer. Et Par Mand er beskæftiget i den anden Ende af Drivhuset.

40.

38) Gammeldags Trappe med Lys fra Buevinduerne. Eva kommer ned ad den. Fra en Dør med Plade "Godskontor" kommer en Polakkvinde ud med en smuk 3aarig lille Pige ved Haanden. De nejer begge for Eva, der begejstret over den lille og tager hende op til sig. Lidt bange for hende vil den lille rive sig løs og flænger derved noget paa Evas Kjole. Rasende giver hun den lille en Lussing og gaar vredt, men vender straks tilbage, da hun hører Barnet græde. Nu er Eva rørt og tømmer sin Pengepung ud i Haanden paa Moderen og klapper Barnet. Hvorpaa hun forsvinder. Pollakkohen gaar ogsaa. En brysk Haandværkermester viser sig nu, banker knap paa Godskontorets Dør og gaar derind.

41) Nellikedrivhuset I Nærbillede ses en af Mændene (opmærk-

samt fylgt af Roars og Stolz) bestoer
 nogle af Wallerens.

42. Gudsfontaen.

Haandværksmeesteren præsenterer Hen-
 toristen en Regering. Kentoristen lader
 ham komme igen. Men den anden
 slaar rasende i Bordet:

- Jy vil ikke blive ved at rende her
 for at faa mine Peng!

I det samme viser en anden Mand
 sig med nogle Regeringer. Han kommer
 snart i livligt Skænderi med Ken-
 toristen.

43. Galenen

Held skubber ind og ligger lidt i
 et Blod. Eva kommer ind fulgt af
 en Pige, som ringer Blangen i hendes
 Hals sammen. En stor Angorekat
 har kalmt narret sig Eva. Hun
 befaler Held at hente Blodet til Katten.
 Han adlyder og kommer tilbage med
 en Skaal med Blod, da Pigen er ferdig
 med at reparere Galen. Pigen gaar
 bager Trosten og sætter dem paa det best-
 bere Guldslappe. Katten begynder at
 slikke Blodet. Held og Eva ligger paa
 Kna og ligger med Dyret.

44. Gudsfontaen

Kreditorerne er ved at gaa, da den
 ene pludselig peger ind ad Vinduet
 Den anden kommer til. De ser Lige
 ind i Hoven.

45. Arnen Nelli-dristhuset.

^{Brans}
Stolz og ~~Roos~~ kommer ind fra Dristhuset og nærmer sig et andet Dristhus.

46. Godskontoret.

Kreditorerne skynder sig fremme ind. De skal nok afgjøre den Sag med Godsyreren.

47. Arkidi-dristhuset.

^{Brans}
~~Roos~~ og Stolz træder ind. Godsyreren viser ~~Roos~~ nogle særlig smukke Eksemplars. Kreditorerne kommer og præsenterer fremme deres Regninger. Godsyreren viser dem ~~Roos~~ sine gamle Tommer. Kreditorerne gaar fremme med Retfølgning. Stolz vender sig omme med ^{Brans} ~~Roos~~, der med en betænkelig Mine her overvejer Optjent:

- Men her jo sine Genvordigheder. End os nu komme op og for noget Mod. Eva vender god os med Afkørsbordet!

Roos' Ansigt bliver op. Godsyreren kanger Gæstvertiger op og er i Jabel. De gaar ind af Dristhuset.

48. Salonen.

Eva sidder og leger med Katten som hun int trykker ind til sig og kaler for. Hold ser til med en meget misvindeligt Mine. Han kan ikke dy

sig, men siger drillende:

- Åh, det lykkelige Dyr!
 Eva løfter Katten op og koster den i
 Bænen paa Hald, der forfærdet snubler
 tilbage, snubler i gulvlaget og plads
 lige saa lang hen er med Katten
 over sig. Eva slanger sig halvkvalt
 af Sæller i en Længsel. I samme
 Øjeblik træder Hald og ^{Bau} Røst ind. De
 ser smilende paa Situationen. Hald
 rejser sig lidt flæs og retter paa sit
 Tøj. ^{Bau} Røst træder hen til Eva, der
 undelig får det færdig.

49. Fortællelse.

Da ^{Bau} Røst belaget byrder hendes
 Maand, opdager han sin Paser i hendes
 Balle. Hans Ansigt lysner op i et
 Smil. Hun følger hans Blik og
 bliver lidt forlegen Hovedet.

50. Talemener.

Hjemmen melder, at der er serveret.
 Han slår Døren op til den pragtfulde
 afdelte Spisesal. ^{Bau} Røst byder Eva
 Armen. Hald ser argeligt efter hende.
 Hun bemærker det og kan ikke skjule
 et skalmet triumferende Smil. Hald
 byder med en Haandbevægelse ^{Bau} Røst og
 Eva god ind først, saa slår han
 gemytlig Kandidaten paa Skulderen og
 siger:

- Nu, unge Mand! I efteren skal
 de go nye. Lad os to saa være
 Bordfæller!

De forsvinder alle ind i Spisesalen.
 Katten glider frem mod Blødeskaalen,

som den lader af.

Beskr: Nogle Timer senere var Hald
paa Vej til Hovedstaden.

51. Lu. 1. Kls. Kjøge.

Hald ridder meget hurtigt. Han
dramper paa en Ajsæl med en yderst
fortrædelig stime. I et Øjeblik ser han
den same ved Dammen, hvor Eva
gaa ham Kærom.

Han ruller sig op og koster med en
grinende Ajsælten for sig.

Og paa Godset var man ifærd
med at gaa til Ro.

- 52) Værelse paa Godset. En Pige skuffer i Kakkelovnen, tænder to Stearinlys. Døren i Baggrunden aabnes nu af Stolz og Eva, der viser ^{Rose} hans Værelse for Natten. Pigen faar nogle Ordre og gaar. Stolz byder Godnat, og Eva sender ^{Rose} et yderst sympatisk Blik og fører hans Roser til sine Læber. Rose er ene. Han stiller sig hen foran Kaminen, hvis Dør er lukket.
- 53) Salonen. Stolz kysser Eva til Godnat og gaar. Hun slukker det elektriske Lys. Maaneskinnet strømmer ind i Stuen. I Profil ser man hende kysse ^{Rose} Roser. Saa gaar hun.
- 54) Nærbillede (ogsaa i Profil) af Katten, der springer op i Vindueskarmen og staar der og strækker sig - og lægger sig til Hvile.
- 55) Værelse paa Godset. ^{Rose} Rose aabner Kamindøren, staar og stirrer ind i Ilden. Ser for sig sin dygtige og tfofaste, men kedelige og ufikse Hustru. Men det er somom hun smuldrer

007.15
til Aske for ham lidt efter lidt, og saa staar Eva Stolz for ham, ung, bedaarende, kyssende de Roser, han har givet hende. Roose staar uvis overfor Synet, lukker saa langsomt Kamindøren, gyser somom han frøs.

56. ~~53)~~ Korridoren foran Godskontoret. Vinduet ligger i Maaneskin. Eva passerer det.

57. 54) Værelse paa Godset (i Baggrunden en Balkondør, hvis Store Maaneskinnet forsølver) ^{Rose} Roose gaar derhen, aabner Balkondøren, saa Maaneskinnet strømmer ind, gaar ud paa Balkonen, ser nede ved ~~XXXXXXXXXX~~

58. 55) Havelaagen Eva lukke sig ind i Haven og drømmende spadserer hen imod den lille Dam, som Maanen skinner i. Dødsstille paa vandet ligger nogle hvide Svaner. Hun knæler og kalder paa dem. De nærmer sig.

59. 56) Værelset. ^{Rose} Roose lukker langsomt Balkondøren, saa Lyset i Billedet formørkes. Mod de maanebelyste Stores foran Døren ser man Konturerne af ham, hvordan han staar med bøjet Hoved, ligesom kæmpende mod en Følelse, der er ved at overmande ham. Pludselig gemmer han Ansigtet i sine Hænder, lader saa Armene falde slapt ned til Siden, vil gaa bort, men river saa Storeren tilside, ser

60. 57) Nærbillede af Eva, der fodrer Svanerne.

61. Værelset (med Balkonen i Baggrunden) Han lader Storen falde til igen og forlader Værelset.

62. 58) Ved Dammen (Nærbillede) Eva rejser sig fra sin knælende Stilling. Hun taber Roserne, tager dem varsomt op, betragter dem svermerisk.

63. 59) Gaardspladsen foran Havelaagen (Nærbillede) ^{Rose} Roose kommer gaaende, lægger Haanden paa Havelaagen, tøver et øjeblik, somom han betænker sig. Ser op mod Himlen. Et Stjernes kud falder. Han tager det som et Varsel om Lykke, gaar ind i Haven.

64. 60) Nærbillede med

Tekst!

Hendes første Elskovspant!

Eva betragter Roserne, kysser dem saa. En Skygge falder ind over den maanebeskinnede Jord. Hun ser op. Det er ham! Han paa sin Side har set hende kysse Roserne. Et øjeblik staar

65) Nærbillede af Vejen ved Dammen. Roserne ligger søndertraadt paa Vejen..

2. Akt.

Scen: Nogle Maanedes gik, og Roose og Alva gik mere og mere bort fra hinanden.

66. Rooses Epistel.

Regnen pisker mod Rudeene. Roose, ~~der~~
fjeres Bille og Alva sidder ved Bordet.
Roose er i et Glimt. Alva marker
det og siger at adspinde ham. Hun kraser
op for ham og lægger nogle adrigte Gykker
over paa hans Colletten. Men ickel er
hilpas. Maden smager ick. Han be-
trykter Alva med et uret Blik; saa
siger han hidrigt og henrykket:
- Hvorfor blader Du dig saa smagligt!
Og den Trivsel er afkyldt. Du gør mig
gal, Alva! Jeg maa være myrdet af
Trindet for at kunne leve!

67. Nærbillede af Alva

Hun bjer bedrøvet Hovedet. Tærrum er
ud at bryde frem.

68. Rooses Epistel.

Alvas bedrøvede Buzigt gør Roose yder-
ligere rasend. Han smider Teriecken,

70^a
synes sig og driver hun til Vinduet.

69) 64) Entredøren. I det drivende ^Regnvejr ringer Landpostbudet paa Døren, der aabnes af en Pige. Han afleverer Brevet og gaar.

70) 65) Spisestuen Nærbillede af Roose ved Vinduet. Pigen kommer ind med Brevet til Roose, der straks aabner det og læser:

Tekst:

Kære Roose!

Skønt jeg staar i en temmelig stor Gæld til Dem, beder jeg Dem alligevel - som den gamle Ven af Huset, De efterhaanden er blevet - laane mig 5000 Kr. nogle Maaneder. Eva vil nemlig til ^Revieraen. Jeg skal forresten hilse 1000 Gange fra hende. Vil De gøre hende Glæden fuldkommen, tog De og Deres elskværdige Frue med. Vær elskværdig at ringe Besked til mig.

Venlig Hilsen

Deres hengivne Stolz.

70^a
Nærbillede af Alva, der ryster sig paa ham
70^b
Nærbillede af Roose, der læser brevet
71)
Alva smiler glad. Roose forlader Stuen, som Pigen i det samme kommer ind i. ~~Bihl lykønsker Alva til Turen, mens Pigen, der skovler i Kakkellovnen, opdager Brevet, som hun bringer hen til Alva, der først vil lade hende brænde det, men saa glatter det langsomt ud.~~

71) 66) Spisestuen. Han gaar glad hen til Bordet, kysser Alva paa Panden og siger:

Tekst:

~~Det var et Forretningsbrev. Og nu skal vi to til ^Revieraen om nogle Dage. Jeg skal ind og ringe nogle ~~Mennesker op.~~~~

Alva smiler glad. Roose forlader Stuen, som Pigen i det samme kommer ind i. ~~Bihl lykønsker Alva til Turen, mens Pigen, der skovler i Kakkellovnen, opdager Brevet, som hun bringer hen til Alva, der først vil lade hende brænde det, men saa glatter det langsomt ud.~~

71) 72) 67) Roses Arbejdsværelse. Han kommer ind, gaar hen til Telefonen.

72) 73) 68) Nærbillede. Han ses telefonere til Stolz og smile glad.

73) 74) 69) Stolz Salon. Eva er ved Telefonen. Hun jubler henrykt ved Tanken om ^Revieraturen, kysser koket paa Fingren af Roose ind i Telefonen, ringer af.

Page 18

75

69) Nærbillede. Roose smiler lykkeligt. Billedet glider over i X

75

70) Spisestuen, hvor Fru Alva pludseligt synker sammen i Graad, gemmende Ansigtet i sine Arme. Hun har læst Brevet fra Stolz. Roose har løjet for hende. ~~Biblen prøver forvirret paa at træde hende.~~

Notat: Et Par Uger senere. Ved Ge-
viseren.

76

71) Vej i Bjergene, en Sollys Dag. Roose og Alva, Stolz og Eva kommer ridende ned ad Vejen paa Esler ført af en Eseldriver. Roose og Eva er forrest og taler en Del sammen. Alva kalder paa ham, for at vise ham en særlig smuk Udsigt, men han nikker blot ligegyldigt og fortsætter Passiaren med Eva.

77. Høllens Hall

Et vrimlende Liv udfolder sig. Cand. med. Blad kommer. Han taler med Portieren. Hans Kuffert bærer op af en Høllenskarl. Hold spørger om Armenudbogen. Portieren viser paa et lille Bord i Hallen.

78

72) Palmealle (i Baggrunden Bjergene) Eva springer pludseligt af sit Esel og giver sig til at løbe, raabende til Roose: "Fang mig!" Han springer ogsaa af og løber efter hende. Stolz smiler naivt, Fru Alva bøjer Hovedet.

79. Nærbillede af Blad,

der i Armenudbogen læser: "Direktør Rosen og Aris, Gudsryer Holz og Daller". Han udbryder glad:
- Gudsryer ... det var et marøskt Træf!

Page 19
Han lukker Bogen og gaar.

80 81. 75) Hotellet set udefra. Det er en pragtfuld Marmorbygning med en imponerende Trappe. Ud af Svingdøren kommer Dr. Blad, standser forbavset og interesseret. Han ser Roose forfølge Eva. Han stirrer efter dem, gaar ned ad Trappen, slentrer saa efter dem. Idetsamme rider Fru Alva og Stolz op foran Svingdøren. Han hjælper hende galant. "De er nok gaaet ind i Spisesalen," siger han. De gaar op ad Trappen.

81 82. 76) Palmegruppe, bag hvilken Havet skimtes. Eva kommer løbende med Roose efter sig. Hun smutter leende mellem Træerne ned til ~~Stranden~~

82 83. 77) Stranden, hvor hun fanges af ham. Et øjeblik hviler hun i hans Arme. De er imidlertid begge meget forvirrede. Hun kaster sig pludseligt i Sandet. Han lægger sig ved Siden af hende. Hun begynder drillende at kaste Sand paa ham.

83 84. 78) Spisesalen (med de franske Vinduer og den straalende Udsigt over Havet) Alva og Stolz kommer herind, ser sig søgende om blandt de mange Mennesker. Ingen af de to andre er at se der. De gaar hen mod Trappen ned mod Stranden.

84 85. 79) Stranden. Eva og Roose kæmper med Sand. Pludseligt griber han hendes Haand, trækker den til sig og kysser den voldsomt og nærmer sig hende. I Baggrunden bag Palmerne ser man ^{End.} ~~Dr.~~ Blad komme slentrende.

85 86. 80) Stranden ^{for} ~~den~~ ^{for} Trappen. En Del Badegæster passerer i fantastisk Badepragt, flirtende og æeende. Fru Alva og Stolz kommer ned ad Trappen, drejer til højre. Han begejstres pludseligt over nogle Blomster, standser og giver sig til at studere deres Udseende. Hun fjerner sig utaalmodigt. Han opdager det og skynder sig efter hende. En Flok unge Damer i Badedragter spærrer ham leende Vejen. Han bryder gnaven igennem.

86 87. Stranden.

Roose kysser voldsomt begge Evas Hænder. Pludselig hører de nogen krumme og flyver forskræmt fra hin-

anden. Blad kommer til Lyse.
 Han hilser smilende paa dem. De
 ryster sig - lidt forvirrede - og ryster
 i Munden paa hinanden:
 - Nej, hvor mærkeligt at træffe
 Dem her!

De kommer i Tandstol om Rysen og
 Revisoren og driver alle tre langt. Blad
 gør lideligt Kær til Eva, men hun
 behandler ham køligt og støtter sig
 til Roosees Arm.

77-78. Badescene,

hvor der opføres en yndefuld Luciers
 ind i Vandet. Alva og Stof kommer
 forbi og mødes med de tre andre.
 Godejerner hilser med jovial Hjerte-
 lighed paa Land. Blad, der prøver
 hæs for Fri Alva.

Alva ser hat og lidende ind. Hun
 ser forskende paa Eva og Roose. Eva
 marker hendes Blik og er meget ind-
 smigret mod Fri Alva, der er
 ydrest kølig og afvisende mod Eva.
 Blad betragter dem tovs. Han begynder
 at forstå Situationen.

Notat: Nogle Dage senere arrangerer Bad-
hotellet en Fest for Badegæsterne.

88 89. Paa Strandbuddet. Hotellet og dets
Trappe i Baggrunden.

I en halvcirkelformet Ring er baade Trappen og begge Sider
 af Stranden besat af siddende og liggende Badegæster. Bille-
 dets inderste Halvcirkel er tom, da kastes nogle Skygger ind
 over den.

1. De laver f.Eks. Kunststykket med Manden, der kaster et Tov op i Luften og faar det til at blive hængende der, for tilslut selv at klatre op ad det.

90-91) Paa Strandbredden. Efter Numret klappes der begejstret. Fakirerne forsvinder. Funktionærer ~~stær~~ Blomster paa den halvcirkelformede Scene og trækker sig tilbage.

91-92) Nærbillede af Roose, Fru Alva, Dr. Blad og Stolz. Roose glemmer alt, for forhaandsbetaget at stirre mod Havet

92-93) Havet. Paa en Strækning af nogle Hundrede Alen er dette skjult af et en halv Snes Alen højt Tæppe, der nu drages til Side og aabenbare en mytologisk Gruppe, der i

93-94) Nærbillede ses at være "Venus stiger op af Havet omringet af Nymfer og Havmænd." Venus er Eva Stolz.

94-95) Nærbillede af Roose, der vækker Opsigt paa Grund af sin ubeherskede Begejstring for Optrinnet. Da Fru Alva søger at berolige ham, skubber han vredt hendes Haand væk. Pludseligt vender Roose sig og kårder paa nogle Blomsterpiger. Man ser ham tømme deres Kurve og kaste det hen for Foden af Eva, der i et

95-96) Nærbillede smiler forjættende til ham og begynder en Dans, der "akkompagneres" af Stafagen. Hun er vidunderlig smuk og yndefuld. Det ender med et Tableau, hvori hun er Midtpunktet.

96-97) Menneskemængden jubler. Der viftes med Lommetørklæder, kastes med Blomster, svinges med Sjaler. Man braser paa for Ansigt til Ansigt at hylde den skønne Venus og hendes Stafage. Men forrest af dem alle løber Roose.

97-98) Nærbillede af "Venus", der endnu staar smilende i Tableauet, da Roose fulgt af en Del unge Mænd (bl.a. ^{Cand.} Blad) kommer løbende hen mod hende. Før hun aner det, griber Roose hende i sine Arme og løfter hende jublende højt over Skaren, der trænges om ham. Der jubles og les.

98-99) Nærbillede af Fru Alva, der staar ensom ved den nu tomme Trappe. Hun ser underlig haabløs ud for sig, bøjer saa Hovedet og begynder at gaa op ad Trappen.

99-100. Rooses og Alvas Hotelværelse. En Lampe er tændt paa Toiletbordet, ved hvilket Roose staar beskæftiget med at binde sit Slips. Hende ved Vinduet, med Ryggen til ham, staar Fru Alva, klædt i sin noble, men kedsommelige, højhalsede Silkekjole "Lad os saa gaa ned", siger Roose. Da vender hun sit bedrøvede Ansigt mod ham og strækker begge Arme ud mod ham og kalder sagte bedende paa ham. Han staar et Øjeblik uvis, men vender sig saa og gaar. Han kan ikk lyve og fortælle hende, at han elsker hende. Hun gemmer taareløs Ansigtet i sine Hænder og lader sig falde ned paa en Stol.

100-101 95) Spillesalen. Eva, ~~Dr.~~ Blad og Stolz gaar omkring og betragter Spillet. Blad kurer, men Evas Øjne er stadig rettede mod Spillesalens Dør. Endelig viser Roose sig. Hun løber ham glad i Møde. Hans Øjne straalere. De to glemmer alt over hinanden. Dr. Blad trækker lidt ærgerligt paa Skuldrene og gør en Indsats.

101-102. 96) Hotelværelset. Den selskabsklædte Alva slukker Lyset paa Toiletbordet og kaster sig, træt af Sorg og Haabløshed i en Lænestol. Man skimter lige hendes Skikkelse i Maaneskinnet, som falder gennem Vinduets Stores. Paa den mørke Væg overfor ser man følgende: ¹ekst

Tekst:

Han sagde: "Hvor du er grim og ufiks!"

102-103. 97) Kjolemagasin. Alva betjenes af en fiks Ekspeditrice. Hun staar med et kejtet Smil foran Spejlet, med sin kedelige Frisure og sin kedsommelige Spadseredragt. Roose hvisker ^{arrigt} Ordene ~~uimodigt~~ frem og ser utaalmodigt bort. Billedet taages over i

103-104. 98) Spillesalen. Paa et nogenlunde ubemærket Sted griber Roose Evas Haand, kysser den og siger:

Tekst:

"Hvor er De henrivende smuk!"

Hun ler koket og suser ham med sin Propelvifte under Næsen og stikker sin Arm ind under hans.

104-105 Hotelværelset. Alva sidder alene i Stolen. Paa væggen overfor ser hun følgende:

Tekst:

"Jeg vil ikke ofre Penge paa at gøre dig populær blandt Fattigfolk!"

104-105A 100) Kælderstue, hvor der sidder en Del gamle Folk og spiser, vartet op af Alva. Roose er netop - i daarligt Humør - traadt ned i Kælderen og hvisker dette til hende. "De er saa fattige" siger hun. "Det kommer ikke mig ved!" Han gaar vredt. Hun ryster bedrøvet paa Hovedet.

Billedet taage§ hen og gaar over i

105-106 101) Spillesalen, hvor ~~de~~ Blad, som nu er omringet af de andre, taber en Indsats og trækker sig tilbage. Men Eva vil spille. Faderen har imidlertid ingen Penge. Men Roose stikker hemmelig sin Tegnebog til hende. Hun gør Indsatsen imod Spillets hidtidige "favorit, en ældre, noget luvslidt klædt gentleman, som har en lille Guldbunke liggende foran sig. Hun vinder sine første Penge og ler muntert.

106-107 102) Hotelværelset. Alva rejser sig træt, gaar hen og tænder Lyset foran Toiletspejlet, spejler sig: "Er jeg virkelig saa grim?" Ryster tvivlræddig paa Hovedet.

107-108 103) Spillesalen Nærbillede af Eva, der vinder og vinder og ophidses mere og mere. Roose lægger dæmpende sin Haand paa hendes Arm og peger over paa

108-109 104) Nærbillede af den forhenværende Favorit, der nu er helt blanket af og med et fortvivlet Blik forlader Spillebordet.

109-110 105) Spillesalen. Eva farer sammen og ligesom vækkes. Ser den anden forsvinde ~~mod~~ Udgangsdøren ud til Haven. Hun nikker til Roose, overlader Faderen at tage Guldet. Hun og Roose gaar mod Udgangen. Faderen betænker sig lidt, begynder saa at spille, skønt ^{Roos} ~~Da~~ Blad fraraader ham det. Han ~~trækker~~ ^{taber}

110-111 106) Nærbillede af Alva foran Spejlet, undersøgende sine Træk: "Er jeg saa grim?"

111-112. Palmelunden (i Baggrunden Spillepavillonen) Eva og Roose spadserer Arm i Arm under Palmerne. Han standser pludseligt, griber hendes Haand, vil sige, at han elsker hende. Da hører de et Skud. De ser sig forvildet om, løber saa efter Lyden.

112-113. 108) Hotelværelset. Alva hører ogsaa Skuddet. Hun løber fra Toiletspejlet hen til Vinduet, som hun aabner. Hun ser i et

113-114. 109) Nærbillede en Mand sidde paa en Marmorbænk i en Palmegang neden for deres Værelse. Det er den ældre Mand fra Spillesalen. Revolveren hænger endnu i hans slappe Haand saa falder den til Jorden. Nogle Bloddraaber løber fra den sønderskudte Tinding ned over hans Ansigt. Et øjeblik efter staar Eva og Roose foran Liget. Men næppe har Eva genkendt det, før hun - trods Rooses Bønner - skrigende løber bort. Roose søger forgæves at standse hende.

114-115. 110) Hotelværelset. Alva lukker Vinduet og gemmer gysnede Ansigtet i sine Hænder. Hun staar stiv som en Statue.

115-116. 111) Palmealleen. Skrigende løber Eva. Roose faar fat i hende, men hun river sig løs. Herved flænges hendes Kjole og hendes Frisure falder ned. Hun løber videre.

116-117. 112) Spillesalen. Stolz forlader Spillebordet. Han har tabt alt. Blad tager ham trøstende under Armen. Da hører de Skrig, ser Døren blive revet op og Eva styrte ind i Salen, raabende

Tekst:

"Jeg har dræbt ham!"

De søger at fashende beroliget. Men hun river sig løs. Pengene falder paa Gulvet. Glas og Flasker knuses. Der er forfærdelig Forvirring. Roose forklarer. Nogle Herrer forlader lynsnart Salen. Nogle af Spillerne nærmer sig ogsaa dens Udgang.

117-118. 113) Nærbillede, hvor Eva døds^{træt} ~~nikke~~ og hysterisk hulkende synker om i Rooses Arme og bæres af ham hen paa en Divan. Blad beroliger dem. Anfaldet er straks overstaaet. Salen er næsten tom.

Page 25

118-119

Marmorbænken. De Herre, som lynsnart forlod Spillesalen og som er dens Funktionærer, nærmer sig Liget, i hvis Tegnebog og Lommer de stopper Pengesedler, Nu kommer Gæsterne til. Funktionærene undersøger Liget; Penge mangler han ikke! Motivet ubekendt. Alle bøjer - som i Ærbødighed for Døden - deres Hoveder.

119-120

Nærbillede af Eva, som er ved at sove ind. Roose kysser ømt hendes Pande.

120-121

Hotelværelset. Lyset er slukket. Maanskinnet belyser Alva, som sidder med Hagen begravet i sine Hænder. Hendes forgræmmede Ansigt stirrer haabløst og ligblegt frem for sig. Roose ind, der bærer et glas et Øl i sin

de de, han er borte og bærer et glas
Alva, som sidder med
Hagen begravet i sine
Hænder.

B. Ahl.

Et Par Maanedes efter Revisors-Regen.

121-122

Gartnerianlægget. Svag Maanskinsforarsaften. Roose paa ser at Drivhusene etc, lukkes. Han gaar med Inspektøren hen til Kædhuset

122-123

Kedelhuset, ved hvis Mur de finder nogle Vagabonder, som ligger og kryber sammen, for at varme sig. De jages bort. Inspektøren gaar efter dem for at sørge for, at de forlader Terrænet. Roose gaar ned til Varmeanlægget.

123-124. Gårdsplads hos Stof.

Eva sætter sig i Sæden paa en ung Hest, som Stof advarer hende imod, fordi den er meget nervøs. Hun sætter til Røderen:

- Fy rider blot en Tur gennem Skoven og kommer igen om et Par Timer! Hun rider bort i det begyndende Maanskin.

124

~~125~~ Gartneriets Laage (ses i Baggrunden, og udenfor denne Skoven) Paa Gartneriets Grund drives Vagabonderne hen mod Udgangen af Inspektøren. Ved en Kulbunke kun faa Alen fra den stikker en af Vagabonderne uset nogle Kulstykker i sin Lomme. Da de vel er udenfor Laagen, kaster han et af dem efter Inspektøren, som truer ad dem. De forsvinder ind i Skoven. Inspektøren vender tilbage til Gartneriet, efter først omhyggeligt at have laaset Laagen.

125/26

~~121~~ Varmeanlægget. Roose træder derned og hilser paa Maskinmesteren, der skovler Kul i Ovnene, giver ham nogle Ordre og gaar.

126

~~127~~ Maanebeskinnet Skovvej. Eva rider hurtigt ned ad Vejen, standser pludseligt Hesten, lyttende, men rider saa videre, dog noget langsommere.

127/28

~~123~~ Spisestuen. Stuen er halvmørk med lidt Maaneskin fra Vinduerne og Balkondøren, som Roose sagte kommer ind ad. Døren ind til Musikværelset staar paa Klæm, og der kommer et svagt Lys ud derfra. Han lister derhed, ser i

128/29

~~124~~ Musikværelset, hvor nogle Stearinlys staar tændt paa Flyglet, at Professor Bihl netop nu med Violinbuen paabegynder en Dirigeren, som Alva, (hvis Ansigt er træt og lidende) straks lyder.

129/30

~~125~~ Spisestuen. Roose staar med bøjet Hoved, kæmpende med sig selv, vil lægge Haanden paa Dørhaandtaget og træde derind, men opgiver det. Hvad hjælper dette sentimentalt krampagtige Komediespil? Han bryder sig jo dog ikke længere om sin Hustru!

Han gaar hen til Balkondøren, (Billedet rykkes frem) Med et forjætted udbrud presser han Hænderne mod Vindingsrum. Iaa han ^{ser} hen mod Musikværelsets Dør, - en Skalmen gæmmer færdig ham. Han sætter sig ned i op og gaar ind gennem Balkondøren.

130 ~~131~~ Vej i Skoven. Vagabonderne slentrer hen ad den, standser, for at faa en Sluk Brændevin. De to af dem kommer op at skændes om Kvantummet. Da tysser den 3die paa dem og peger paa nogle Buske, som de nærmer sig og kigger ind igennem.

131 ~~132~~ Ved Gartnerslangen.

Rose kommer. Han staar ved Hjørnet og stirrer drømmende bort mod Skoven.

132 ~~133~~ En Skovvej.

Eva
Alva kommer ridende, da de to Vagabonder springer frem fra Buskstrøket. De løkker grimme Rødder og sparrer Nøgen. Eva skriger angst, en af Vagabonderne kaster et Stykke Kvind efter Hesten, der sætter afsted i vildt Gal.

133 ~~134~~ Ved Gartnerslangen.

Rose høier Skriget og sætter i et Spring over Hjørnet.

134 ~~135~~ Skovvej.

Eva klamrer sig fast til Hesten, der løber vildt afsted.

135 ~~136~~ End Skovvej.

Hesten kommer løbende. Rose drikker frem, griber Dyret ved Tøjlen. Den bliver rolig. Eva glider holdt sanseløs ned af Sælden og fanges i Roses Arme. Han

knægt hende i sin Arme:

- Eva, - Himlen var Lovet, at der ikke skete en Ulykke!

Hun kommer sig snart af Skrækken og staar en lykkelig Løtte op. Han tager Hestene ved Sjelen. De følger ~~at~~ hen ad Vejen.

136-137. Musikvarehuset.

Prof. Bihl og Alva slutter Spillet. Hun er meget balt og bly. Bihl pakker sit Instrument sammen.

Alva skygger Haanden over Øjnene.

- Jeg trenger til frisk Luft, Professor Bihl. Jeg følger dem ned til Skovvejen.

Bihl nikker glad. Han mener ogsaa Alva vil have godt af en lille Spasertur. De gaar.

137-138. Skovvejen. Ved en Bank.

Rosse binder Hestene ved et Træ. Eva kiber sig paa Banken. Rosse tager Plads ved Siden af hende og griber begge hendes Hænder, som han intet kysser. De ser paa hinanden. Endelig siger Rosse be-
voget:

- Jeg elsker dig, Eva. Jeg maa byde mig min Hustru ... jeg længes efter dig, Eva. Du maa blive min, naar jeg igen er en fri Mand ...!

Skældende af Sindsbøvelen skjuler han Ansigtet i sine Hænder. Torgen over dette heblin Tamlis med en Hustru, han ikke elsker, byder ind over ham. Eva ser medlidende paa ham.

Han forstaaer ikke, helt hans Farg, men
 det gør hendes endt for ham. Deltagende
 slapper hun Haanden over hans Haar
 og lægger sin Kind ind mod hans.
 - Du har jo mig, Raar! kvister hun.

138 + 39. Ved Fyren fra Gertwirth, der
 minder ud i den brede Skovvej.

Alas, der er indhyllet i et Tjal, følger
 Bihl op til Hjærnt ved Skovvejen. De
 siger Tjærnt til hinanden. Bihl for-
 vinder til venstre ad Skovvejen. Alas
 er efter ham. Pludselig fylder han.
 Han synes at høre sin elskendes Stemme.
 Enghellig gear hun op ad Skovvejen til
 højre.

139 + 40. Ved Bøntken.

Raar og Eva har rejst sig. Han slutter
 hende i sine arme og kysser hende:
 - Eva - du skal snart blive min!

140 + 41. Skovvejen. (Aftillende?)

Alas stander ved et Træ. Hun bjer
 sig tyllende frem. Hendes Læber er
 fast sammenpressede. Gjenen bliver
 store og skivunde. Man forstaaer, at
 hun har set de to. Hun kvinger
 Hænderne mod Bryll.

141 + 42. Ved Bøntken.

Raar har løst Hesten og hjælper hende
 i Sædlen. Han kvinger hendes Haand

i sin og bygger den.

142 143. Thovngen.

Alas bij fortværet Hovedet og
lister bort.

143 144. Thovngen. Ved Banken.

Rasen slipper Evas Haand. Han vi-
ker "Arvel og paa Georgen!" Hider
bort. Han stirrer betogel efter hende.

144 145. Spisestuen.

Maanedget folder skarp ind fra
Vinduerne og Balkondøren. Dens
aknes og man skinker Alas, der
kommer ind og trækker sig som
men i Mørket. Et Gjeblik efter ser
~~at~~ man Rasens Ghisshen trække frem.
Han bliver forundret staaende ved
Balkondøren, naar han i Means-
skinnel virker som en fontarlist
Tilhæng. Iaa trækker han frem og
dreyer op for Lyset. Han ser Alas
vidde paa en Stol ved Bordet.
Hun kikker i ubehersket Sorg. Nogle
Skænder svarer han og betogel hende
med et mørkt Blik. Hendes Grand
rører ham ikke. Han er hane fremmed
og ligegyldig.

Alas rejser sig og kikker Paasens
bort. Hendes Haender gribes fast om
Holer ryggen.

145+46. Narlilleda af Alas.

Hendes Brev skinner i Sorg. Mandens
idellagende Brev gør hende haard. Hun
aander tungt og siger:

- Du holder ikke af mig mere. I
mange Maanedes har jeg følt det -
jeg er dig i Vegen. Og nu i Aften
har jeg ut dig og hendes.....

146+47. Epistelne.

Rosen står med blyt Hoved, medens
Hustruen giver sin Sorg frit Løb i en
fortvivlet Anklage. Han løfter Hovedet,
hans Ansigt er stenhaardt:

- Ja, Du har Ret. Vort Samliv er bl.
en en Tidelse for os begge. Delt Agter
maalt kommer engang..... vor Hje mas
skilles, Alas!

Alas nu frem for sig i stum Sorg.
Hendes Brev synder tralle ned. Hun
opgiver at klunge den haaltes Kemp
videre. Hun siger resigneret:

- Jeg skal ikke staa din Lykke i Vegen.
Du kan tage bort i Morgen, og naar
Du kommer igen, vil Du ikke finde
mig mere.

Han nikker samtykkende. Hun ^{ser} et G.
Brev tungt paa ham og forleder Hjem.

Rosen staar uden at beage sig. For
vender han sig brol og drejer af for
Lyset, - gaar frem mod Vinduet.

147+48. Soveroret.

Alas tanker Lyset og tager fra et Gem-
me Brudebrevet og Lir. Hun skinner
tingindij paa den visne Brevet.

Billaden løber over til:

148-49. Røsen Alene

Røsen og Alens Væde. Hun sætter sig
til at belæge Røsen med Hænder. Løber
over til:

149-50. Væde af Alene:

Billaden fælder ind af hendes Hænder.
Løber over til hendes Hænder.

150-51. Væde af Røsen,

der står i Mængden ved Vinduet
i Spisestuen. Han presser i den
Korridoren med Hænderne.

Notat: Dagen efter driver Røsen om i
Thoven, mens Alen flytter bort.

151-52. Thoven.

Røsen driver rastløs om. Hun sætter
sig på en Stub ved en Bæk og stirer
mellem ved i det rindende Vand.
Men Alen driver ham aller bort.
Han maa hjem og se, hvorledes det
stær til. Han skynder sig bort
gennem Thoven.

152-53. Ved Gartneriets Port.

Røsen kommer forpustet. Stirer mod
Porten, men trækker sig tilbage i Skyet
af nogle Træer. Et Skjult med en Del
af Alens Møbler siver ind. Da Vognen

er borte, trøder Ross frem. Han bliver
fortvivlet efter den bortkørende Vogn. saa
driver han aller borte.

153-154. Udenfor Trappen til Spejlsalmen

En Jagtvogn holder udenfor. Et
Par Gensidefolk bærer Alvas Kuffert
ned og snapper kvistende sammen.
Alva kommer i Regnedragt. Hun er
træt og nedbøjet. Siger Afsked med
Balken, der forsvinder ind i Huset.
Alva vil stige til Vognen, men i
det samme kommer Inspektoriens lille
Pige med en Kællekilling i Paasen.
Hun rækker henrygt Killingen op til
Alva og siger, om de maa køre
med. Alva ryder røymodig paa
Hovedet og siger Bernat til sig:
- Nej, min lille Ven. Det kan
du ikke. Jeg ryder borte og kommer
ikke mere igen!
Hun klapper Bernats Hoved og
stiger op. Vognen kører. Den lille
Pige stikker i et Lude og sætter sig
paa Trappen med Killingen i Paasen.

154-155. Narlilledet

af den lille Pige. Hun græder og byder
Killingen:

- støj er saa bedrøvel, lille Alva.
Rare Damer ryser fra os to!

155-156. Thoven

Udsigt til Vegen. Ross driver on.
Han stirrer mod Vegen.

156 + 57. Vegen.

Slas Vagen ruller rask bort og forsvinder i en Skovty.

157 + 58. Skoven.

Ross ser landstedet efter sin borte-
rullende Vagen. Han retter sig i Vegen:
"Hv er hæn borte!" Han griber fat
i en gren og stæller sin Pande mod
Bagen af Haanden. Han gaar hen bort
med usikre Skridt.

158 + 59. Ved Kroppen til Episektionen.

Den lille Pige sidder og kører Gjæver
i sit Aarklæde, da Ross rask kom.
mer og vil gaa ind. Han stender æ-
vilkaarlig og i en pludselig Trang til
at vise Gædhet, klapper han Barnet
og spørger om grunden til hendes
Sorg. Den lille siger:

- Mij bliver aldrig glad mere. Fæd-
Danne er rygt og kommer aldrig
mere igen...

Raany overvældet af Sorgen stikker
hæn igen i at græde. Ross faar
sammen med Barnets Ord. Han bøjer
bestemmet Hovedet, og fænstammer nogle
forvirrede Ord og klapper hæn kærte-
lig. Han gaar hen ind. Barnet kører
sin egen og Kattens Gjæver med Sving-
pen af Aarklædet.

159 + 60. Episektionen.

Ross staa og ser sig om i Stuen. En

Det Vaser, Billeder og Broderer er
 fjernede. Stuen gik et kaldt Indtryk.
 En Gyden gennemfarede ham. Han trøder
~~ind~~ rosk ind i:

160 Ht. Musikvarehuset.

Stuen er helt tom. Roorn ser be-
 drovet paa det Sted, naar Abgildet
 her staar. Fremheden virker utryg-
 ligt paa ham. Han ser sig an med
 et Udtryk af Hjalpsløshed og gaar
 langsomt videre, ind i:

161 Ht. Sovervarehuset.

Her ser næsten mere utrygghed ud.
 Den ene Seng er taget bort og soilet.
 bordet staar tomt. Alst er ryddet
 af Tegen. Han opdager noget under
 paa Gulvet og tager det op:

162 463. Nørlillede

af Roorn, der som hypnotiseret stirrer
 paa nogle visse Blomster. Han
 udbryder:

- Alvoas Brudebuket!

Han vil kaste Brudebuket fra sig,
 men betænker sig og slækker den til
 sig. Han kender sig med noget
 Hovet. Billedet tager bort.

Tekst: Dem der er gaaet siden Roose
indgik sit andet Ayleskab. Han har
en rød lille firars Pige med Eva,
men Ayleskabet har dog ikke brugt
ham den forventede Lykke.

163 ~~164~~ Spisestuen. I sit Gartnertøj kommer Roose ind fra Verandaen for at spise Frokost. Bordet er ikke dækket, og Stuen højst uordentlig. Han ser paa Uhret, Klokken er 12. Han trækker resigneret paa Skuldrene og ringer paa Pigerne. Da ingen kommer, gaar han ind i

164 ~~165~~ Datteren Lilys Værelse (det forhenværende Musikværelse) ^{Nat} hvor han finder den lille Pige i sit ~~Sælgstøj~~, rodende paa det uryddelige Gulv, nu og da krybende sammen som af Kulde. Der er intet i ^Kakkellovnen, men henne paa sin Seng i den anden Ende af Værelset ligger Barnepigen og snorker. Han rusker hende vaagen og befaler hende at gøre Værelset og Barnet i Stand. Han kysser Lily og gaar gennem

165 ~~166~~ Evas Toiletværelse, der flyder af Kjoler og Hatte, Toiletgenstende, visne Blomster osv. og ind i

166 ~~167~~ Evas Sovekammer, hvor hun ligger i Sengen, nydende en Cigaret og et Glas Vin og samtalende med en Modehandlerinde, der foran et Spejl prøver forskellige Hatte for ~~hendes~~ hende. Roose hilser kort og spørger, hvor Pigerne er henne.

Tekst:

"Jeg har sendt dem over for at hjælpe Far;
hans Tjenestefolk er jo løbet fra ham!"

Roose brummer lidt og vil gaa, men hun kalder ham smilende hen til Sengen, hun har noget at sige ham.

167 ~~168~~ Nærbillede, hvor man ser Eva i Sengen og Ryggen af Roose, som bøjer sig ned, for at høre hvad hun vil sige. ^Fmens gør Eva som trækker hans Hoved ned til sig, Tegn til Modehandlerinden, der bag Rooses Ryg rækker Eva en af ^Hattene, som hun med en jublende ^Latter anbringer paa Hovedet af ham. Han river sig vredt løs og kaster ^Hatten hen ad Gulvet. Eva ser forbavset, næsten angst paa ham.

168/169. Sovekammeret. Han vil gaa, men da Eva giver sig til at græde, vender han om og kysser hende. Han bliver straks mild, og da hun ved at spørge ham, faar at vide, at han ingen Frokost har faaet, hopper hun ud paa Gulvet i sin Silkepyjamas og puffer ham bort gennem Toiletværelset. Hun

(vil lave Mad til ham i Dag. Han forsvinder smilende. Hun stikker Fødderne i nogle elegante Sko, Trækker en Silkekjole over Pyjamasbenklæderne, beder Modehandlerinden tage for sig af Vinen og Cigaretterne, og skynder sig ud ad Baggrundsdøren. Modehandlerinden skænker sig et Glas Vin, tænder en Cigaret og anbringer sig i Sengen.

169 ~~170~~ Spisestuen. Roose dækker selv Bord til to. Han er i tungt Humør. Et Postbud banker paa Verandadøren, Roose modtager et Brev, som han nervøst bryder

170 ~~171~~ Køkkenet Eva kommer vadende derud i sin Silkekjole. Gaar hen til Spisekammeret, aabner det og sikrer sig en Skaal Æg, som hun sætter sig med paa en Stol.

171 ~~172~~ Spisestuen. Roose staar med Brevet krøllet sammen i Haanden og stirrer fortvivlet frem for sig, saa folder han atter Papiret ud og læser:

Tekst

„Spekulationen mislykket, de 100,000 Kr. er tabt, men kan vindes igen. Vi forventer nærmere Ordre.“
Han kaster nsæten rasende Brevet fra sig og synker fortvivlet ned paa en Stol ved Bordet.

172 ~~173~~ Nærbillede af Eva, der knækker Æg, men kasserer hverandet, fordi hun ikke forstaar hverken at knække eller skille dem.

173 ~~174~~ Spisestuen. Roose ser for sig Aarene siden sin Skilsmisse med Alva. Han ser i Glimt:

174 ~~175~~ Skilsmissecenen oppe i Borgermesterens smukke Kontor. Alva er dybt nedbøjet. Han søger at tage det overlegent.

175 ~~176~~ Paa Strøget en Aften, hvor de udenfor en Juvelerbutik møder Dr. Blad. Hun peger paa en Diamant, som hun gerne vil have, men som Roose smilende erklærer at være for kostbar.

7 det samme forsvinder Dr. Blad; de ser sig forbavset om, og ser Diamanten blive taget bort fra Vinduet; et øjeblik efter

Py. 38.
overrækker Dr. Blad Eva den. Roose nævner ikke at protestere, thi Eva er Sjøleghlad; men han er ilde berørt.

196 ~~177~~) Køkkenet, Eva pisker Blommer, saa de sprøjter ud over alt. Tænder under Panden og hælder de piskede Æggeblommer paa den. Det er hendes ædle Hensigt at lave Omelet. Hun gaar nu hen til Spisekammeret.

199 ~~178~~) Spisestuen. Roose ser for sig:

198 ~~179~~) Kontoret (Roses Privatkontor) Bogholderen forklarer, at Fruen har hævet ca. 10.000 Kr., Roose er halvvt vred, halvt forbavset. Han anede nemlig intet om det. Da træder Eva ind, klædt i Pelsværk og lynende ~~179~~ Diamanter. Bogholderen trækker sig tilbage. Roose bebrejder hende, at hun har hævet Pengene bag hans Ryg. Vred river hun Felskaabe og Diamanter af sig og kaster dem for Foden af den "Gnier", som hun kalder ham, og giver sig saa til at græde. Et Øjeblik efter trygler hun ham om Forladelse, og han tilgiver hende.

179 ~~180~~) Køkkenet. Eva vil have en Syltetøjskrukke ned fra en Hylde. Den faar Overballance og vælter sit Indhold ud over hendes kostbare Kjole. Et Øjeblik staar hun maabende, lidt betænkkelig. Saa river hun Kjolen af sig og giver sig til at stoppe den ind i et Køkkenskab.

180 ~~181~~) Spisestuen. Roose ser for sig:

181 ~~182~~) Græsplæne med Liggestole. Han, Eva og Dr. Blad drikker Kaffe og Likør, da Evas pludselig ser op fra sin Avis

Tekst:

"I Aften rejser Alva Roose til Dresden for at studere Musik."

Det giver et Sæt i ham; saa springer Dr. Blad op fra Liggestolen og foreslaar Eva at spille et Parti Tennis. De gaar. Roose griber Avisen og læser Notisen om igen og ser dumt ned for sig.

182 ~~183~~) Køkkenet. Eva har faaet Kjolen puttet ind i Skabet, og er nu i Pyjamas; da opdager hun, at der staar en stærk Røg fra Panden, hun har kommet Æggene paa; hun skynder sig at slukke, hun er fortvivlet, Maden er ødelagt. Da løber hun hen i Døraabningen og kalder paa Modehandlerinden, der viser sig med en Cigaret i Munden. Hun beder hende om Raad; de aabner Spisekammeret.

Roose sukker dybt. Han tager Brevet fra Veksleren og fra Gulvet, glæder det ud og smiler bittert, idet han siger:

- 100,000 tabt! Det er Bøggendets til Ende. Og alt det for Evas Skyld!

184 ~~185~~ Køkkenet. Modehandlerinden har fundet en Del Konserver, som hun aabner. Eva er optaget af at trække Vin op og giver sig til at skære Brød, hvilket mislykkes. De begynder at stille Tingene paa en Bakke.

185 ~~186~~ Spisestuen. Roose stikker Vekselererens Brev i Lommen, siger nej og slenter frem og tilbage.

Da formørket Glasruden i Verandadøren af Dr. Blad, der hilsende træder ind med Blomster til Eva.

186 ~~187~~ Køkkenet. Eva samler Glas, knuser nogle af dem, men faar saa Resten af dem anbragt sammen med Maden paa Bakken. Modehandlerinden bærer Vinen, de gaar begge ind i

187 ~~188~~ Spisestuen. hvor der er en forlegen Pause mellem Roose og Blad, som ikke kan lide hinanden. Eva jubler, da hun ser Blad, og lader Modehandlerinden dække Bordet.

188 ~~189~~ Nærbillede af Roose henne ved Barnekammeret. Han ser uvilligt bort, da aabnes Døren af Lily, der løber hen til Faderen, som knuger hende ind til sig.

Nogle Maanedre senere.

189 ~~190~~ Orkidedrivhuset. Roose er sammen med en gammel Gartner optaget af sit Arbejde der, da den kjoleklædte Stolz og Eva, iført en pragtfuld Dragt, viser sig gratulerende.

- I dag er det din Ridselsdag. Nu arbejdes der ikke mere. Gavehandelen er allerede dækket.

Hun kysser ham let paa Panden. Han vil blot vise Stolz nogle særligt pragtfulde Blomster. De gaar alle tre hen i

190-191

187) den anden Ende af Drivhuset, hvor Roose viser Svigerfaderen et Bad og siger:

Tekst:

"Disse Orkideer er en Formue værd, og de er mine Hjærtebørn!"

Stolz beundrer dem fagligt.

191-192

188) Nærbillede af Eva foran Orkidebedet. Hun staar og gransker. Faar pludselig en Ide, som aabenbart glæder hende.

192-193

189) Drivhuset. Roose og Stolz gaar mod Udgangen og forsvinder, efter først at have kaldt paa Eva, som imidlertid vil blive der et Øjeblik. De er næppe gaaet, før hun foreslaar den gamle Gartner noget, som han næsten uærbødigt protesterer imod. Da river hun Saksen ud af Haanden paa ham og nærmer sig det kostbare Bed.

193-194

190) Nedenfor Trappen op ^{til} Spisestuen kommer Stolz og Roose vandrende. Folkene har pyntet ^Varandanen med Grønt og Blomster og staar og venter med ^Hattene i Haanden. Roose ser dem ikke, da han og Stolz træder ind i Billedet. Stolz beder ham om et Laan, men Roose viser en slunken Tegnebog; han kan ikke mere! Nu opdager han Folkene, som jublende lykønsker ham. Han byder dem med op ~~til~~ et Glas Vin.

194-195

191) Nærbillede af Eva, der klipper de kostbare Blomster af. Gartneren protesterer, men hun ler blot. Hendes ^Favn er hel fuld af Blomster nu. Hun smider Saksen og løber bort med dem. Gartneren betragter rædselsslagen det tomme Bed.

195-196

192) Spisestuen, som er pyntet med Blomster. Roose og Stolz drikker Vin med Folkene; da aabnes Døren ind til Barnekammeret, og Lily staar der i stiveste Puds med en kolosal Buket i Haanden. De vender sig alle om imod hende.

196-197

193) Roses Arbejdsværelse. Eva kommer listende derind. Værelset er fyldt med kostbare Gaver fra hende, som Roose endnu ikke har set. Hun begynder at arrangere Orkideerne, idet hun kaster Blomsterne fra de andre Glas ud af Vinduet.

197-198

194) Spisestuen. I Nærbillede ses Lily nejende aflevere Buketten til ^Faderen, der glad omfavner og kysser hende.

198-199

195) Arbejdsværelset. Eva er færdig med Arrangementet, og da det er halvmørkt, tænder hun Værelsets Stearinlyd og aabner derefter Døren ind til :

196) Spisestuen, gennem hvis ^{Stue} Fløjdøre Arrangementet virker pragtfuldt. Alle er svært begejstrede. Kun Roose staar som groet fast til Gulvet. Men ser Dr. Blad hilsende komme til, uden at nogen lægger Mærke til ham.

200-201

197) I Nærbillede ses Eva række sin Mand de kostbare Gaver med et glad Smil, men han tager ikke imod dem, hans Ansigt er stenhaardt. Pludselig brøster Fortvivlelsen ud af ham. Han fortæller hende om sine Tab, peger paa de kostbare Blomster, griber Gaverne og smider dem paa Gulvet. Hun staar som forstenet af Overraskelse.

201-202

198) Arbejdsværelset. Han bryder ude af sig selv gennem Gratulanternes Skare, der iøvrigt diskret forsvinder. Eva er hulkende sunken sammen og støder vredt Lily fra sig, da hun vil trøste hende. Stolz er forvirret, Lily gaar smaagrædende bort.

202-203

199) Frugthaven. Roose kommer gaaende, vildt gestikulerende. Staar saa pludselig stille, stirrer frem for sig og griber om en Træstamme, mod hvis Bark han kører sin Pande.

203-204

200) Nærbillede af Dr. Blad, der trøstehende nærmer sig Eva, som viljelmest lader sig falde om i hans Arme. Man ser Ryggen

af Stolz, som staar henne ved Vinduet.
Dr. Blad siger sig selv med til Eva og kvister lidenskabeligt:

- Eva... jeg har ventet paa, at det maatte hemme engang. Du og Roose passer ikke for hinanden. Jeg har elsket dig fra dengang jeg som ung Student ferierede paa din Aars Gæds...

Eva er straks brøstet. Hun ser

op og smiler. Hun opdager, at det er ham, Dr. Blad, som hun elsker. Ham, hun har holdt af i lange Tider. Hun slaar Arme om hans Hals, deres Læber mødes i et hurtigt Kys. De er dog fra hinanden, da Stolz vender sig om imod dem.

204

201) Drivhusene tildækkes med Sivpresenninger. Fra Frugthaven kommer Roose gaaende underlig sløv. Han nikker kort til Arbejderne og forsvinder. En af dem forklarer de andre, hvor mærkeligt han har baaret sig ad oppe i Arbejdsværelset.

Fig. 42. 205-206. Trappen ned til Entredøren. Lily, som er yderst melankolsk kommer slæbende ned ad Trappen med sin store Dukke. Faar Overbalance og griber i Dørhaandtaget, Døren gaar op, og hun falder ud paa Vejen.

206 ~~207~~) Udenfor Huset, hvor Roose netop viser sig. Han hjælper hende kærligt. I det samme aabnes Vinduet i Spisestuen,

Eva viser sig en Smule forlegen, faar en kort Forklaring af ham, lukker beroliget Vinduet. Roose bærer den lile op

209 ~~208~~) gennem Spisestuen, hvor Eva, Blad og Stolz, spiller Bridge og drikker Vin, og ind i

208 ~~209~~) Arbejdsværelset, hvis Dør han lukker efter sig; saa hælder han noget Vand i en Underkop og bader Barnets Skrammer og anbringer hende og Dukken i en Lænestol med en Bunke Billedbøger. Selv gaar han med bøjet Hoved hen til Skirvebordet, hvor han i et

209 ~~210~~ 206) Nærbillede ses staa og stirre frem for sig, for pludseligt (om end tøvende) at aabne en Skuffe og tage op af den Alvas Brudebuket, som han fører til sine Læber og kysser.

Skrift: Og det blev Vinter.

210 ~~211~~ 207) Arbejdsværelset. Roose sidder en Vinterdag og regner og regner. Hans Pengesager er i en frygtelig Uorden. Hans gamle Bogholder hjælper ham, nu og da rystende paa sit graa Hoved. Alle Vegne i Værelset ligger opslaaet "egnskabsbøger. Pludseligt rejser Roose sig beslutsomt, lægger begge Hænder paa Bogholderens Skuldre og siger:

Tekst:

"Det er Ruin, vi maa likvidere!"

Bogholderen ryster tungt paa Hovedet. I det samme Aabnes Døren af Pigen, der bringer et Brev, som Roose bryder.

211 ~~212~~ 208) Spisestuen. Nærbillede. I en hyggelig Krog ved den blussende Kaminild sidder Eva og Dr. Blad ved et lille Kurvebord med gul Silkeserms Lampe og drikker Te. Hun rækker ham nogle Biskuit, og han griber (da Tjenestepigen er forsvunden) Lejligheden til at beholde hendes Haand og kysse den. Hun smiler og bøjer Hovedet. Paa hendes Haand blinker flere Diamanter.

Spisestuen. Døren aabnes, Roose træder idd og hen til Parret og beder om at tale med sin Hustru. Hun siger: "Tal blot i Dr. Blads Nærværelse." Roose betænker sig, trækker saa paa Skuldrene og viser hende Brevet. Hun læser.

Tekst:

"Da Deres Frues Gæld for Diamanter etc. nu er steget til ca, 20,000 Kr. og vi forgæves har søgt en Afvikling med Fruen, henvender vi os til Dem og beder om hjærtigst Refundering af Beløbet."

Hun trækker haanligt paa Skuldrene. Hvilket hid ser ham op, og faar ham til at forklaare hende, at de er fuldstændigt ruinerede. Hun ler og tror ikke paa det. Men han tilkalder Bogholderen, som konstaterer det og vender tilbage til Arbejdsverrelset. Da gribes Eva af et ⁽²¹⁴⁾ Lasteri og kaster ham i Ansigtet, at han er en Slyngel, der har lakket hende ind i Fatetigdommen. Han hæver ude af sig selv Armen imod hende. Men i samme Nu staar Dr. Blad truende foran hende.

213 214

~~210~~ Nærbilledet, hvori man ser de to Mænd betragte hinanden hadefuldt. Eva klynger sig angst til Blad, somom han var hendes Beskytter. Da er det som Roose stivner. Han bøjer Hovedet, kryber langsomt i Pelsen og Hatten, som ligger i en Stol, og vakler bort.

214 215

~~211~~ Spisestuen. Da Roose er ud af Døren. knuger Dr. Blad hende lidenskabeligt ind til sig og siger:

Tekst:

"Nu er du min, Eva!"

Hun gemmer sit Ansigt ved hans Bryst. Han stryger hende blidt over Haarlet.

215 216

~~212~~ Gartneriets Laage. Roose famler efter dens Haandtag. Han er ligesom sløvet og vakler som en fuld Mand. Han gaar ud paa Vejen.

216 217

~~213~~ Spisestuen. Dr. Blad river sig løs fra Eva, som han beder ringe, mens han selv undersøger en Rejseliste. Pigen kommer. Eva giver en Ordre. Et Øjeblik efter slæber Pigen en stor Haandtaske ind i Stuen.

Beskr.: Alva er vendt hjem fra Dresden og bor hos Professor Bihl. Hun skal ud og møde sig sammen med Professoren og hans Elever.

217-218. Alvas Toiletværelse.

Hun har netop i det halvmørke Værelse med det svage Blus foran Toiletbordet fuldendt sit Toilet. Nu aabner hun Døren ind til Bihls Musikværelse og kalder paa ham og hans Elever, der strømmer til. Da tænder hun det stærke elektriske Lys og spørger skælmisk, vemodig "Er jeg ikke pæn?" De er alle begejstede for hendes Spanierindedragt. Hun har i det forløbne Aar lært at klæde sig. En af dem kommer løbende og siger, at Vognen holder og venter paa dem.

218-219. 215) Ud for en Gadelygte, hænger en straalende Plakat om Karnevalet. Roose passerer, standser og læser den sløvt, gaar saa videre. En fløjttende Gadedreng bag ham sønderriver Plakaten.

219-220. 216) Foran Bihls Hus, holder fire Biler, der hurtigt fyldes af Professoren og hans Elever. Bihl og Alva kører i den forreste. Selskabet er muntert oprømt og viser forunderlige Masker, der faar Folk til maabende at kigge efter dem. En overgiven Pjerrot kryber op paa Taget af den sidste Bil og drysser Konfetti paa Folk.

220-221. 217) Foran Karhevalsbygningen, kommer Roose spadserende, hensunket i bedrøvede Tanker. Han gaar hen mod den festligt oplyste Portal og er lige ved at blive kørt over af en susende Bil. Han træder forvirret nogle Skridt tilbage, ser

221-222. 218) inde i Vognen, som er oplyst af Portalens Glødelamper, den festligt smykkede Fru Alva samt en Herre, som han ikke kan se, hvem er, da han sidder længst borte.

222

~~222~~ Joran Karnevalsbygningen. Bilen med Pjerrotten passerer. Roose overdænges med Konfetti, men sanser det ikke. Han føler blot en nagende, noget uberettiget Jaluōsi. Han tager en Beslutning. Han vil derind. Han henvender sig til Funktionæren, der aabner Vogne etc., men denne ryster paa Hovedet. Alt er udsolgt. Roose er ved at opgive det, da en lurvet klædt Billetgrosserer skaffer ham Billet, ~~han~~ han skynder sig ind.

223

~~224~~ Garderoben. Fru Alva afleverer, bistaaet af Bihls Kavalerer, sin Kaabe og forsvinder ind i Karnevalsslokalet. De søl-somt maskerede Elever danner en fantastisk dansende Gruppe om hende. Roose træder netop nu ind, lægger sig en Domino og gaar ind i

224

~~225~~ Karnevalssalen, hvor der danses. Han ser Alva med Bihls Elever og trænger sig efter dem, men overdænges med Konfetti. Et Mandfolk klædt i Tyrolerpigedragt griber ham om Livet og vil i al Gemytlighed svinde ham rundt, men Roose river sig vredt løs og gaar hen til

225

~~226~~ Buffetten, hvor han drikker nogle Glas Champagne. Pludselig hører han Alvas Stemme og vendt sig hurtigt. Hun staar kun faa Aln fra ham og peger paa et eller andet henne ved Musiktribunen. Han vil hen til hende, men holdes tilbage af Buffistinden, som ingen Penge har faaet. Han river en Seddel op af Tegnebogen. Da dæmpes pludseligt Lyset i Salen ned til svagt Tusmørke.

226

~~227~~ Flammedansen. Fra hver sin Side af Orkestertribunen danser i det dybere og dybere Mørke to Rækker Flammedanserinder, som mødes, tager hinanden i Haanden og danner en Ring om et pludseligt flammende Baal i Midten af Salen. Det er, somom Baalet suger Flammerne fra dem. Det blusser stærkt op og dør derefter langsomt hen.

227

~~228~~ Karnevalssalen. Lyset tændes pludseligt og Orkesteret intonerer en fejende Karakterdans, som Roose, der stadig drikker Champagne, ser Alva deltage i med Liv og Sjæl.

228

~~229~~ Nærbillede af den vildt gestikulerende, sydlandsk udseend Orkesterdirigent, der hver Øjeblik overdænges med Konfetti.

229

~~230~~ Buffetten. (Og den til højre hængende Fjøjelsportiere.) Roose vakler hen til Portieren, som han pludselig griber

230-231. *Page 46.*
krampagtigt fat i. Man ser nogle Par (fra Ryggen) gaa hen imod ham. Buffetten belejres.

230-231. 226) Nærbillede af Roose ved Portieren. Han passeres af Alva ved en ung Toreadors Arm. Hun ler muntert, men stivner og standser, da hun staar Ansigt til Ansigt med ham, og fortsætter saa sin Vandring uden et Ord, uden et Nik til ham. Han griber saa voldsomt i Portieren, at den flænges, vakler saa bort.

231-232. 227) Værelse i Selskabslokalerne. Bihl og flere af hans Elever sidder omkring Bordet, hvor der drikkes og ryges. Alva og Toreadoren sætter sig der ogsaa. Hun faar Ild paa en Cigaret. En Lirekassemand passerer dem og spiller lynende falsk. De holder sig leende for Ørerne.

232-233. 228) Nærbillede af Roose staaende i Døraabningen med Udsigt til Selskabet. Han faar et af sine Visitkort frem og skriver nogle Linjer paa det, beder en af Tjenerne bringe Alva det, Tjeneren gaar med det.

233-234. 229) Nærbillede af Alva, der faar Kortet og læser

Tekst:

"Jeg maa tale med dig, hvis du gemmer Kortet paa dig, vil jeg tro, at du vil skænke mig en Samtale." Hun vender langsomt Kortet, damper stærkt paa Cigaretten, river saa Kortet i bitte smaa Stykker.

234-235. 230) Nærbillede af Roose, der ser hende rive Kortet i Stykker og lade det falde paa Gulvet, hvorpaa hun drikker af sit Glas og vender sig mod Toreadoren. Roose vakler bort.

235-236. 231) Værelse i Selskabslokalerne. En som Forbryder klædt Mand slukker pludselig Lyset i Værelset og lader sin Tyvelygtes Lys falde ind i Ansigtet paa hæv i Bihls Selskab, samtidig med, at han truer med sin Revolver. Alva, som han sidst belyser, rejser sig og tænder Lyset. Tyven beværges! Alva staar uvis et Øjeblik, mens alle henne ved Bordet er optagede af Tyvens Indfald. Hun gaar saa hen mod den tunge Fløjelsstores, som hænger foran Vinduet og skubber den til Side.

236-237. 232) Garderoben. Roose kommer vaklende, kaster Dominoen, faar Pels og Hat. Man anser ham for at være døddrukken. En behjertet Funktionær, som han viljeløst lader sig lede af, følger ham,

237-238. 233) Udenfor, og putter ham i en Bil, som straks kører bort mod den af Roose fremmulede Adresse.

Page 47 238-239. Nichebillede af Alva, der svagt belyst af Glødelampen udenfor, pludseligt gemmer Ansigtet i sine Hænder og græder.

En Time senere.

239-240 Spisestuen. Roose træder uden Vaklen ind ad Veranda-døren og tænder Lampen, smider Hat og Frakke. Der er usædvanligt uryddeligt i Stuen, men det er dog ikke herved, at hans Øjne fæstner sig. Et Brev midt paa Bordet, stærkt belyst af Lampen, interesserer ham adskilligt mere. Han bryder det og læser

Tekst:

"Vi passer ikke sammen, du og jeg! Jeg ved godt, at jeg er ødsel og udygtig, men du har aldrig forataet at hjælpe mig. Jeg elsker Dr. Blad, men hvem jeg i Aften er rejst til Udlandet. Vort Ægteskab er saaledes ophævet

Eva."

Han kaster Brevet forholdsvis ligegyldigt fra sig. Han og Eva er jo virkeligt færdige. Da griber en frygtelig Tanke ham "Hvis Eva nu har taget Barnet med sig?" Vild af Angst løber han ind i

240-241. 236) Barnekamret og drejer op for Lyset. "Aa, Gudskelov! Barnet ligger i sin Seng!" og vaagner og strækker de smaa Arme op imod ham. Da glemmer han alt det andet, knuger det forbavsede Barn ind til sig og borer til Slut sit Ansigt ned i dets Dyne.

241-242. 237) Nærbillede, hvor Barnet ses klappe og kærtegne Faderens Nakke og vellystigt indsnuse Pomadeduften, som det faar paa Fingrene.

Schl: Den følgende Dag bragte nye
nyheder.

242-243. Arbejdsværelset. Solen skinner ind ad Vinduet. Roose sidder bleg og forvaaget og skriver, da Døren til Spisestuen skubbes op, og Lily glad tripper ind i Stuen og hen til Faderen, som hun spørger om, hvad han skriver.

Roose skygger Haanden over Panden og siger:

- jeg skriver Brev til ^{Moder og Lily} Bedste for og fortæller ham, at Mor er rygt til Udlandet for at blive usk.

Om alle Piger nikker henrykket.

243

244 Udenfor Kontorbygningen (og ud fra den) kommer i det blændende Solskin den gamle Bogholder, med et Brev i Haanden. Han er synligt ophidset og staar pludseligt uvis, Man forstaar, at der er overdraget ham en pinlig og vigtig Mission. Saa tager han sig sammen og gaar hurtigt op imod Rooses Hus.

244

245 Nærbillede, hvori Lily forklarer, at hun vil sende Moderen en Hilsen, og hvori man ser hendes Haand, ført af Faderens, prente

Tekst:

"Kom snart hjem, Tusind Kys Lily." Mange Hilsner til søde Mor

Saa hopper den lille Dige glad væk.

245

246 Arbejdsværelset. Roose betragter fortvivlet Brevet. Han skammer sig over sin Løgn, men alligevel --- Han aabner Døren ind til

246

247 Spisestuen, hvor Pigen er beskæftiget med at dække Bordet. Roose siger til hende

Tekst:

"Deres Frue er rejst paa en Rekreations-rejse"

Hun kvæler et Smil, som han opdager. Han ser flovt ned for sig og sætter sig ved Bordet. Lily løber ud med Pigen. Han giver sig træt og opgivende til at spise.

247

248 Udenfor Trappen op til Spisestuen. Der køres nogle Læs afskaarne Blomster forbi. Den gamle Bogholder viser sig, hans Skridt bliver langsommere og langsommere; han tager en af Blomsterne, som er falden af den forreste af Vognene, og som den følgende Vogns Nest har søndertraadt. Ak, ja, meget

smukt søndertrædes her i Livet! Han kaster Blomsten fra sig
og gaar op i

248

249) Spisestuen, hvor han viser Roose følgende Brev

Tekst:

"Deres Tilbud uantageligt. De vil blive
erklærede fallit"

Roose nikker dumpt. Den gamle bøjer fortvivlet Hovedet. Da brister det pludseligt for Roose. Han synker sammen og gemmer Ansigtet i sine Hænder.

Tekst: Ved Tallitten har Roose mistet
alt og efter forgæves at have søgt
Hjælp hos gamle Venner er han
flyttet ind i en Gæstgæstherberg.

249 250. Gæstgæstherberget.

Ved det spinkle Lampelyste dækkede
Roose Bord og anbringer Lily i hendes
det Sted ved Bordet. Hun gaar
ind i:

250-251. Køkkenet, hvor der staar Vælling over til den lille Pige,
og henter Tallerkener og lignende. Tørrer dem af osv., lidt
ubehændigt. Skruer Gassen ned og hælder Vællingen op i
Tallerkenen, gaar dernæst ind i

251

252. Værelset, hvor Lily i Nærbillede ses "læse Avisen" (med
Typerne vendt paa Hovedet) Man mader hende.

Tekst: Samme Aften skal Alva debutere

252 253. Bihls Musikværelse.

Hun staar klædt i Koncerttoilette foran Bihl, der paa Flyg-
let indprenter hende nogle sidste Lærdomme, hvorpaa han ser paa
sit Uhr og siger, at de maa køre bort.

Page 50
253

253) Fattigt Værelse. Da Barnet har spist, vasker og klæder Roose det af og lægger det i Seng. Hans Ubehjælpssomhed giver sig stadig forskellige mere eller mindre komiske Udslag.

254

254) Bihls Port. Alva træder ned i den aristokratiske Port med det svage Loftlys, ifærd med at knappe sine Handsker. Hun er stærkt nervøs, men Bihl opmuntret hende og fører hende ud til Bilen, der gennem den aabne Port ses holde ude paa Gaden. De stiger begge ind i den.

255

255) Fattigt Værelse. Den lille faar Godnatkysset og sover straks. Roose gør sig lidt i Stand hende foran Spejlet. Ser mismodigt smilende ned ad sin lidt lurvede Dragt.

Hun gaar frem til Barnet.

256 257. Nærbilledet.

Roose læser Avisen op og læser:

Tekst:

Til Fru Alva Rooses Koncert

i Aften, der begynder Kl. 8 er næsten alt udsolgt.

Han folder Avisen omhyggeligt sammen og ser paa sit Uhr. Det er paa Tiden nu. Da hører han nogen banke, og gaar saa i

257

257) Fattigt Værelse, hen mod Døren, som han aabner. Det er Nabo-konen, som har lovet at passe Lily. Hun er af et yderst godmodigt Udseende. Han trækker i Tøjet og gaar. Da han er vel ude ad Døren, kysser og klapper Konen Lily, deler Avisen i tre Dele, skruer Lampen lidt ned og lægger sig til Ro paa en Divan, dækket til af Aviserne.

Alva Rooses Koncert.

258

258) Koncertsalen. Folk sætter sig. Roose kommer ind og finder sin Plads, studerer Programmet. Lyset skrues ned i Salen.

259

259) Tribunen. Nærbillede. Alva træder frem, sætter sig til Flyglet og spiller.

260 260. Koncertsalen.

Billedet af Publikum, der lytter h. lygt. Der panoreres hen til:

261 ~~262~~. Nærbilleder

af Roose. Han er dybt grebet af
Musiken og de Mindes, som Tæmmer
fremkalder. Han tænker paa gamle
Dage og os:

262 ~~263~~. Musikværelset i Direktørkabinen.

Alva sidder ved Orglet og spiller.

263 ~~264~~. Nærbilleder

af Roose, der overvældes af Min-
derne synker sammen. Han slætter
Hovedet i Hænderne.

Tekst:

En Time senere var Alva Roose Landets mest
beundrede Musiktalent.

264

264) Koncertsalen. Publikums Begejstring er kolossal. Hun nik-
ker glad og dog vemodigt til dem, forlader saa Tribunen, hvis
Lys skrues ned. Publikum forlader Salen.

265

265) Nærbillede af Roose, der passeres af flere og flere, men bliv-
ver siddende sammensunken paa sin Plads, til Slut alene i Salen,
hvis Lys yderligere dæmpes.

266

266) Kunstnerværelset. Alva, der er belejret af komplimenterende
Journalister, forlader Værelset og gaar ud i Salen. Hun er belæs-
set med Buketter. Båge og Eleverne bærer ogsaa en Del.

267

267) Nærbillede, hvor Alva passerer Roose, der stirrer paa
hende som paa et Drømmesyn. Hun ser væk. Han strækker uvil-
kaarligt Armene ud efter hende. Synker saa fortvivlet, søn-
derknust sammen.

268

268) Hall'en. Alva affærdiger Tilbederne. Man ser Vognen hol-
de lige udenfor Porten. Blomsterne bæres ind i den. Hun betæn-
ker sig et Sekund, siger saa til Bihl:

Tekst:

"Jeg beder Dem køre hjem, jeg har en Pligt, som ikke kan forsømmes."

Han ser forbavset paa hende, gaar saa ind i Vognen. Alva vender tilbage til

269 ~~270~~

265) Koncertsalen, hvor Programmerne lyser som Snepletter paa Stolene. Men ser Konturerne af den fortvivlede Roose.

270 ~~271~~

266) Nærbillede, hvor man ser Alva staa henne ved Roose og sagte kalde paa ham. Han ser op, forvirret og fuld af Haab. Hun smiler vemodigt til ham. Saa bøjer han sig ydmygt over hendes Haand, som han knuger og Kysser.

Tekst:

"Jeg har ogsaa en Blomst til dig!"

siger han og tager frem fra Brystlommen hendes Brudebuket.

Alva ser paa den visne Blomst. Hun er dybt beveget og lægger sin Haand paa hans Skulder:

- Det... det er de smukkeste Blomster, jeg har fundet i Aften...!

271 ~~272~~

Fattigt Værelse) Konen under Avisen vaagner og skruer Lampen op. Hun hører nogen komme op ad Trappen. Hun Aabner Døren for Alva og Roose og trækker sig tilbage. Alva ser sig vemodigt om i det fattige Værelse. Da peger Roose paa Lily. Haand i Haand gaar de hen til Barnet.

272 ~~273~~

268) Nærbillede. Man ser Alva bøjet over Lily, som vaagner og strækker Armene ud mod hende ~~og Roose~~, for straks efter

at falde i Soin igen.

273

274. Nærbillede

af Room, der staar lidt fra Barnets Væg. Der kommer ligesom et Glimt af Lykke og Aand over hans forpinte Ansigt.

274

275. Fattigt Værelse

Roose rækker bedende Armen frem

indad Alva. Han tager hendes Haand
og knuger den mellem begge sine:

- Alva.... jeg har forbrudt mig
haardt imod dig. Livet har lært
mig, at en Mand ikke skal
kaste Vrag paa den Kvinde, der
er hans trofaste Hustru. Den
Lykke, jeg søgte, var sin Blend-
værk.... jeg har været blind.... en
Kæde.... Lykken skulde jeg have
fundet hos dig.... ~~sin~~ ~~hans~~, be-
førlig Alva....!

Alva ser bevæget op paa ham og
bajer sit Hovedet ned mod hans
Skulder.

295-276 Fortælling

af Alva og Rasmus. Han ændrer
næsten Alvas Afsigt, saa den
bliver som den var, da han og
hun var Mand og Kone.

Billedet læses her

Ende.

Neg. no. 1726

1919

Lykkens Blendværk

Nr. D-Ns, 1726

LYKKENS BLÆNDVÆRK (DK, Emanuël
Gregers, 1919)

PERSONERNE:

Carlo Wiirt
Poul Bang, Direktør for "De forenede Handelsgartnerier".
Alva, hans Hustru. *Elma Jørgen-Jensen*
Stolz, Godsejer. *Fr. Jacobsen*
Eva, hans Datter. *Gudrun Houlberg-Nissen*
Blad, Læge. *Anne Weel*
Bihl, Professor. *Charles Willumsen*

.....
1. Kølekælderen i Gartneriet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Kælderen, der oplyses sløret af nogle elektriske Blus, er fyldt med afskaarne Blomster, der ad en Trappe i Baggrunden bæres op i

2. Porten.

Paakl.

Pers. Rekv:

i hvis halvmørke Efteraarsmorgen der holder nogle Vogne, som Blomsterne læsses paa. Den første er læsset færdig. Kuskens sætter Vognen i Gang. Man følger den nogle Alen ud mod Lyset, der mere og mere fylder Portrummet.

3. Bang's Sovekammer.

Paakl.

Pers. Rekv:

Man ser, at Bang og hans smukke, men ufikse Hustru, lige er

staaet op. Hun staar iført en uklædelig Morgenkjole og en højst kedsommelig Frisure, foran Toiletbordet, hvor hun ordner nogle Smaating, mens han trækker Storerne fra Vinduet, saa Lyset vælger ind, og aabner Vinduet. Hun ringer paa Pigen, han ser paa

4 Gartneriet.

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor den ene blomsterfyldte Vogn efter den anden kører bort. Efteraarsmorgenens Sol skinner i Drivhusenes Glas. Gartneriets Inspektør kommer ud fra sin Vildvinssmykkede Bolig. Han hilser venligt paa Kuskene. Han har sin lille 4aarige Datter ved Haanden. En af Kuskene kildrer i al Gemytlighed den lille under Næsen med Piskesnerten. Hun løber leende efter Vognen. Faderen gaar op til Hoveddøren, banker paa og gaar ind.

5. Sovekamret.

Paakl.

Pers. Rekv:

Pigen kommer ind og giver sig, hjulpet af sin Frue, til at gøre Værelset i Stand. Bang kysser sin Frue til Godmorgen. Noget køligt, nærmest af Vane, og gaar ud. Man ser, han har adskilligt mere Interesse for den kønne Tjenestepige end for sin Kone.

6 a. Nærbillede

Paakl.

Pers. Rekv:

af Fru Alva, der i al Hemmelighed kysser Bang's Hovedpude.

6. Korridoren.

Paakl.

Pers. Rekv:

tusmørk, men pragtfuldt udstyret med Blomster og Billeder. Inspektøren hænger sin Hat fra sig, banker paa en Dør, fra hvis elipseformede Rude med det tynde Gardin for der trænger et stærkt Morgenlys ud i Korridoren, og træder ind i

7 Spisestuen,

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor Stuepigen netop har dækket Thebordet. Verandadøren staar aaben ud til Haven. Inspektøren venter, straks efter viser Bang sig. Inspektøren viser ham begejstret en Avis, som han tager frem fra sin Brystlomme.

8. Nærbillede, Bryststykke

Paakl.

Pers. Rekv:

af Bang, der læser, og bag ham den begejstrede Inspektør.

Bang læser:

Tekst:

Direktør Bang, "De forenede Handelsgartnerier", blev tildelt grand prix for nogle udsædvanligt vellykkede og originale Rosenkulturer.

Bang folder glad Avisen sammen. Inspektøren lykønsker.

9. Trappen op til Spisestuen,

Paakl.

Pers. Rekv:

en brød Stentrappe indhegnet af Tujaer. Inspektørens lille Pige kravler møjsommeligt op ad den og ind i

10. Spisestuen,

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor Inspektøren er ved at gaa og vil have Barnet med, da han ser det. Men hun vil blive, og Bang (hvis Øjne straalere, da han ser hende) lover straks at komme ned i Drivhuset med Damen, som han tager paa Armen, og som muntert vinker til sin Fader. Bang og den lille er ikke saa snart ene, før han staber Puder op paa sin Stol og mader den lille og giver hende at drikke. Hun lør vildt og byder ham nu og da en Bid af sit Brød og en Taar af sin The.

11. Toiletværelset,

Paakl.

Pers. Rekv:

med Døren aaben til Sovekamret, hvor Pigen reder Senge. Alva passerer Spejlet, uden at spejle sig. Forfængelig er hun ikke. Hun giver Pigen nogle Ordre og gaar. Pigen er straks inde ved Spejlet og beundrer sig selv. Undersøger Pudderdaasen: ingen Pudder! Undersøger Eau de Cologneflasken: intet!! Ryster opgivende paa Hovedet og kysser overgivent paa Fingren af et Fotografi af Bang, som staar paa Bordet: Han er adskilligt morsommere end Fruen!

12. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang finder paa at tage Thehatten paa Hovedet. Den lille er ved at faa Theen i den forkerte Hals af Latter. Saa griber Bang hende, sætter hende paa sine Skuldre og leger Hyphest med hende. I det samme aabner Fru Alva Døren.

13. Nærbillede,

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor de to voksne ser paa hinanden, yderst forlegne. Saa river han Thehætten af Hovedet og lodser den lille ned fra sine Skuldre. Fru Alva kærtegner, men ligesom forlegent, den lille. Bang skyller en Kop The i sig (Det er deres hidtil uopfyldte Haab at faa et Barn)

14. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang tager den lille ved Haanden og gaar med hende. Den lille kysser paa Fingren ad Fru Alva, der (da hun er alene) kommer til at græde, men hurtigt tager sig sammen og lukker Døren op til sit i Baggrunden liggende Musikværk, hvis Flygel skin-tes. Her staar hun tankefuld, vemodigt rystende paa Hovedet.

15. Udenfor Hoveddøren (halve Højredel af Bil. 4)

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang og den lille kommer ud af Døren. En Dreng passerer hilsende. Bang spørger efter Inspektøren. Drengen forklarer, at han er i Rosendrivhuset. Bang gaar derhen, men den lille Pige, hvis 1 Aar ældre Broder har vist sig, vil ikke med, men undløber leende. Hun og Broderen flygter op mod Verandatrappen til Spisestuen. Bang truer leende ad dem, gaar saa ind i

16. Rosendrivhuset,

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor Gartneren vander og beskærer Roserne. Inspektøren viser Bang nogle særligt smukke Kulturer.

17. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

De to Børn lister derind, hører Pigen komme, gemmer sig under Bordet. Pigen gaar uden at have set dem. De lister leende hen til Musikværelsets Dør, som nu er lukket paa Klem.

18. Nærbillede

Paakl.

Pers. Rekv:

i Drivhuset, hvor Inspektøren viser Bang særlige Kultur og skærer nogle Stykker af "til Fruen" Bang takker og gaar, fulgt af Inspektøren.

19. Musikværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Fru Alva sidder og øver sig, da Døren pludseligt skubbes op, og de to Børn springer glade ind. Den lille Pige vil absolut lære at spille. Alva tager hende paa sit Skød og fører hendes Fingre, mens Drengen er ved at drukne sit Hoved i Flyglets Instrumentkasse.

20. Udenfor Drivhuset

Paakl.

Pers. Rekv:

passerer Professor Bihl, netop i det Øjeblik da Bang, hilst af Inspektøren (der atter minder om Roserne til Fruen) viser sig. Bang og Bihl følges ad, ned.

21. gennem Frugthaven,

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor der plukkes Frugt, og hvor Bang har et venligt Øje til de smukkeste af Frugtplukkerskerne, der rødme og nejler for ham Ud for et særligt frugt bærende Træ skilles Bihl og Bang.

Førstnævnte for at undervise Fru Alva. Sidstnævnte for at gaa ind og læse Posten paa Kontoret. Bihl vil paatage sig at tage Roserne med til Fruen, men dette vil Bang ikke have: "Han skal nok selv komme med dem!" De skilles med en venskabelig Hilsen.

22. Musikværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Den lille vil ikke "bille" mere. Saa spiller Fru Alva for de to Børn, der jublende glade danser dertil.

23 Foran Kontorbygningen.

Paakl.

Pers. Rekv:

En elegant, lille Jagtvogn, der køres af Frk Eva Stolz, ruller op foran Bygningen. Ved hendes Side sidder Cand. med. Blad, en elegant, ung Mand. Eva springer ned og kaster Tømmerne til Blad, der gør Mine til at ville følge hende. Hun ser bydende paa ham og siger strengt: - Nu passer De godt paa Køretøjet, Herr Student! Blad retter sig op gør smilende Honnør. Eva truer efter ham og forsvinder ind i Kontorerne. Blad springer ned og giver sig til at pusle med Seletøjet. Bang viser sig med Rosenbuketten i Haanden. Han kaster et interesseret Blik paa Køretøjet, hilser let paa Blad og skynder sig ind i

24. Kontorerne,

Paakl.

Pers. Rekv:

21
hvor en Mængde Kontorsiter arbejder.. Eva sidder ventende paa en Stol henne ved Kassen. De betragter hende alle skjult. Hun er yderst indtagende og smuk. Fuldmægtigen for=

klarer Bang, at hun ønsker at tale med ham og fører ham hen til hende. Bang præsenterer sig chevaleresk og aabner Døren ind til sit Privatkontor.

25. Musikværélset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Professoren overrasker Fru Alva og Børnene. De bliver sat hen i en Krog med en Billedbog, mens Bihl meget temperamentsfuldt underviser Alva. Han har store Gestus, som snart synes Børnene mere interessanter end Billedbogen. Det er paalagt dem at være mussestille, men deres Lattermildhed er ved at faa Overhaand. Derfor lister de resolut (Drengen først) ind i Spisestuen.

26. Bang's Privatkontor.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han byder Frk. Eva Plads og bliver selv galant staaende.

Hun siger: Tekst:

Fader har læst om Deres grand prix og bed mig køre herover, for at hede Dem om muligt endnu i Aften tage over til os og tilbringe et Par Dage hos os for at hjælpe ham med nogle Kulturer. De ved, han elsker Orkideer!

Bang betænker sig, han viser hende Posten, der ligger i Bunker og venter paa ham. Han er forførdelig optaget. Men hun beder ham, og han lover at komme. Han følger hende galant til Døren, kysser hendes Haand.

27. Kontorerne.

Paakl.

Pers. Rekv:

Yderst vhevaleresk følger han hende gennem Kontorerne, Kontorsterne, der kender ham, smiler i Smug og peger paa Roserne, som han stadig har i Hænderne.

28. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Børnene kopierer leende Professoren og den spillende Alva. De støjer en Del. Bihl viser sig pludseligt i Døraabningen med Violinbuen i Haanden. Han vinker til Alva. De morer sig begge over Børnene, der pludselig opdager dem og leende flygter ud af Verandadøren. De er kommet til at vælte en lille Krukke med Roser. Roserne har mistet deres Blade. Alva bemærker det, men Bihl trøster hende: "Deres Mand har en langt smukkere Buket til Dem!" Alva ser glad op.

29. Udenfor Kontorbygningen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Blad sidder paa Vogntrinet og ryger en Cigaret, da Eva og Bang kommer fra Kontorerne. Blad rejser sig. Eva præsenterer smilende de to Herrer for hinanden, idet hun højst uærbødigt slaar Blad paa Skulderen - Direktør Bang ...min Livtjener Kandidat Blad!... Herrerne veksler smilende Haandtryk. Blad vil hjælpe Eva op, men hun puffer skælmsk til ham. Han springer op og tager Tømmerne, hvorpaa Eva lader den galante Bang hjælpe sig op. Idet Vognen sættes i Gang, kaster han Roserne op til hende. Hun takker ham med et Fingerkys. Bang ser efter hende, øjensynligt betaget. Saa ser han paa sit Uhr og beslutter at gaa op til sin Hustru og fortælle hende om den Rejse.

30. Spisestuen.Paakl.Pers. Rekv:

Alva plukker de demolerende Roser op og gemmer deres Blade i en Potpourikrukke. Da viser Bang sig: Tekst: Jeg skal i Eftermiddag rejse over til Stolz for at hjælpe ham med hans Orkideer. Frk. Stolz har lige været her. Jeg bliver der et Par Dage. Hun har først smilt lykkeligt forventningsfuldt. Saa opdager hun, at han ingen Roser har til hende. Hun stirrer uvilkaarligt paa hans Hænder. Vender saa Hovedet langsomt bort og nikker "det er godt". Hun og Professoren gaar ind i Musikværelset og lukker Døren efter sig.

31. Nærbillede.Paakl.Pers. Rekv:

Bang ser forbavset efter dem, saa paa sine Hænder. Hans Øjne strejfer den tomme Krukke. Da forstaar han - og bøjer Hovedet.

32. Samme Eftermiddag paa Godset.I Haven.Paakl.Pers. Rekv:

Eva og Blad kommer i munter Samtale gaaende hen ad en Sti, der fører ned til en lille Dam. Eva bærer en lille Kurv med Brød til Dammens Svaner. Blad vil i ungdommelig Kaadhed lægge Armen om hendes Liv, men hun giver ham leende et Dask paa Kinden og iler ned:

33. Ved Dammen.Paakl.Pers. Rekv:

Hun kalder paa Svanerne og kaster Brød ud til dem. Blad kommer til Syne, - han betragter hende henrykt. Lister hen bag hende og forsøger at tage Brød fra Kurven. Hun slaar ham over Haanden og befaler ham at sætte sig ned. Han bukker med forstilt Ydmyghed og sætter sig i Grønsværet. Hun kaster det sidste Brød ud til Svanerne, medens han betaget betragter hendes smukke Ankler. Eva opdager, at han stirrer paa hendes Fødder og maaler ham med et sønderknusende Blik. Han springer leende op og tager hendes Arm: Frk. Eva! vær nu sød imod mig. De ved, jeg skal rejse i Aften - min Ferie er forbi! Hun kaster Hovedet tilbage og smiler drilsk: - Dreng! Jeg forlover mig aldrig! Hun giver ham den tomme Kurv og iler bort.

33 a. Nærbillede.

Paakl.

Pers. Rekv:

af Kandidaten, der betuttet stirrer paa den Kurv, hun har givet ham.

34. Evas Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva kommer ind i straalende Humør. Hun ser paa Uret. Direktør Bang kan snart ventes. Hun hægter sit Liv op og gaar hen til Klædeskabet. Undersøger den ene Kjole efter den anden men der er ingen, der falder i hendes Smag. Hun smider dem ligegyldig hen paa en Stol. Endelig finder hun en, der tiltaler hende og lægger den frem. Da hører hun Støj og skynder sig nysgerrig hen til et lille Buevindue, ser ned i

35. Slotsgaarden.Paakl.Pers. Rekv:

Bang kommer ridende. En stor Hund farer mod hans Hest, der sitrer nervøst. Bang springer hurtigt af Hesten. Hunden knurrer ad ham. En af Staldfolkene kommer, jager Hunden væk og tager sig af Hesten. Idet samme viser Blad sig, de to Herrer hilser paa hinanden. Bang spørger efter Stolz. Blad siger: : Godsejeren er i Haven! Han gaar sammen med Bang hen imod Haven, hvis Blomsterportal skimtes.

36. Evas Værelse.Paakl.Pers. Rekv:

Eva vender sig fra Vinduet og giver sig til at ordne Kjølen, bliver nervøs og ringer heftigt paa Figen, der straks viser sig og begynder at hjælpe hende.

37. Slotshaven.Paakl.Pers. Rekv:

Nogle Mænd er beskæftiget med at beklippe Espaliers, da Blad og Bang viser sig. Blad peger paa en gartnerklædt, jævnt udseende Mand, der ligger paa alle fire og undersøger Jorden omkring en blomstrende Busk. Blad præsenterer Direktør Bang, Stolz rejser sig, tørrer sine jordede Hænder i Eukserne og giver Bang Haanden. Blad unæskylde sig og forsvinder. Bang og Godsejeren kommer straks i Santale om Plantekulturen og gaar henimod et af de nærliggende Drivhuse.

38. Evas Værelse.Paakl.Pers. Rekv:

Eva er endelig færdig med Omklædningen. Alt er kastet hulter til bulter. Da hun er ved at gaa, kommer hun i Tanker om Roserne, som Bang gav hende. Hun har sat dem i et Glas i Vinduesnischen. Eva tager dem med sig, kaster et tilfreds Blik henimod Spejlet og gaar smilende. Pigen ryster fortvivlet paa Hovedet over Værelsets Udseende og giver sig til at rydde op.

39. Nellikedrivhus.Paakl.Pers. Rekv:

Bang og Godsejeren gaar igennem Drivhuset, der frembyder et herligt Billede. Stolz viser Bang nogle af de smukkeste Exemplarer. Et Par Mænd er beskæftiget i den anden Ende af Drivhuset.

40. Gammeldags TrappePaakl.Pers. Rekv:

med Lys fra Buevinduerne. Eva kommer ned ad den. Fra en Dør med Plade "Godskontor" kommer en Polakkvinde ud med en smuk 3aarig lille Pige ved Haanden. De nejer begge for Eva, der begejstres over den lille og tager hende op til sig. Lidt bange for hende vil den lille rive sig løs og flænger derved noget paa Evas Kjole. Rasende giver hun den lille en Lussing og gaar vredt, men vender straks tilbage, da hun hører Barnet græde. Nu er Eva rørt og tømmer sin Pengepung ud i Haanden paa

Moderen og klapper Barnet. Hvorpaa hun forsvinder. Pollakkvinden gaar ogsaa. En brysk Haandværksmester viser sig nu, banker knap paa Godskontorets Dør og gaar derind.

41. Nellikedrivhuset.

Paakl.

Pers. Rekv:

I Nærbillede ses en af Mændene (opmærksomt fulgt af Bang og Stolz) beskære nogle af Nellikerne.

42. Godskontoret.

Paakl.

Pers. Rekv:

Haandværksmesteren præsenterer Kontoristen en Regning. Kontoristen beder ham komme igen. Men den anden slaar rasende i Bordet : - Jeg vil ikke blive ved at rende her for at faa mine Penge!.. I det samme viser en anden Mand sig med nogle Regninger. Han kommer snart i livligt Skanderi med Kontorsiten.

43. Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Blad slentrer ind og kigger lidt i et Blad. Eva kommer ind fulgt af en Pige, som rimper Flængen i hendes Kjole sammen. En stor Angorakat har kælent nærmet sig Eva. Hun befaler Blad at hente Fløde til Katten. Han adlyder og kommer tilbage med en Skaal med Fløde til Katten, da Pigen er færdig med at reparere Kjolen. Pigen gaar. Eva tager Skaalen og sætter den paa det kostbare Tæppe. Katten begynder at slikke Fløde. Blad og Eva ligger paa Knæ og leger med Dyret.

44. Godskontoret.Paakl.Pers. Rekv:

Kreditorerne er ved at gaa, da den ene pludselig peger ud ad Vinduet. Den anden kommer til. De ser ud i Haven.

45. Foran Nellikedrivhuset.Paakl.Pers. Rekv:

Stolz og Bang kommer ud fra Drivhuset og nærmer sig et andet Drivhus.

46. Godskontoret.Paakl.Pers. Rekv:

Kreditorerne skynder sig truende ud. De skal nok afgøre den Sag med Godsejeren.

47. Orkidèdrivhuset.Paakl.Pers. Rekv:

Bang og Stolz træder ind. Godsejeren viser Bang nogle smukke Exemplarer. Kreditorerne kommer og præsenterer truende deres Regninger. Godsejeren viser dem sine tomme Lommer. Kreditorerne gaar truende med Retsforfølgning. Stolz vender sig leende mod Bang, der med en betænkkelig Mine har overværet Optrinnet: -- Man har jo sine Genvordigheder. Lad os nu komme op og faa noget Mad. Eva venter paa os med Aftensbordet!.....

Bangs Ansigt klarer op. Godsejeren hænger Gartnertøjet op og er i Jaket. De gaar ud af Drivhuset.

48. Salonen.Paakl.Pers. Rekv:

Eva sidder og leger med Katten som hun ømt trykker ind til sig og kæler for. Blad ser til med en meget misunderlig Mine. Han kan ikke dy sig, men siger drillende : - Aa, det lykkelige Dyr! - Eva løfter Katten op og kaster den i Favnen paa Blad, der forfærdet tumler tilbage, snubler i Gulvtæppet og falder lige saa lang han er med Katten over sig. Eva slænger sig halvkvalt af Latter i en Lænestol. I samme Øjeblik træder Stolz og Bang ind. De ser smilende paa Situationen. Blad rejser sig lidt flov og retter paa sit Tøj. Bang træder hen til Eva, der endelig faar leet færdig.

49. Nærbillede.Paakl.Pers. Rekv:

Da Bang betaget kysser hendes Haand, opdager han sine Roser i hendes Bælte. Hans Ansigt lyser op i et fint Smil. Hun følger hans Blik og bøjer lidt forlegen Hovedet.

50. Salonen.Paakl.Pers. Rekv:

Tjeneren melder, der er serveret. Han slaar Dørene op til den pragtfulde Spisesal. Bang byder Eva Armen. Blad ser ærgerlig til. Hun bemærker det og kan ikke tilbageholde et skælmsk triumferende Smil. Stolz byder med en Haandbevægelse Bang og Eva gaa ind først, saa slaar han gemytlig Kandidaten paa Skulderen

CN.

og siger: - Naa, unge Mand! I Aften skal De saa rejse. Lad os to saa være Bordfæller! - De forsvinder alle ind i Spisesalen. Matten glider frem mod Flødeskaalen.

51. En 1'ste Klasses Kupé.

Tekst: Nogle Timer senere var Blad paa Vej til Hovedstaden.

Paakl.

Pers. Rekv:

Blad sidder magelig henslængt. Han damper paa en Cigaret med en yderst fortrædelig Mine. I et Syn ser han den Scene ved Dammen, hvor Eva gav ham Kurven. Han retter sig op og kaster med en Grimace Cigaretten fra sig.

Og paa Godset var man ifærd med at gaa til Ro.

52. Værelse paa Godset.

Paakl.

Pers. Rekv:

En Pige skuffer i Kakkelovnen, tænder to Stearinlys. Døren i Baggrunden aabnes nu af Stolz og Eva, der viser Bang hans Værelse for Matten. Pigen faar nogle Ordre og gaar. Stolz byder Godnat, og Eva sender Bang et yderst sympatisk Blik og fører hans Roser til sine Læber. Bang er ene. Han stiller sig hen foran Kaminen, hvis Dør er lukket.

53. Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Stolz kysser Eva til Godnat og gaar. Hun slukker det elektriske Lys. Maaneskinnet strømmer ind i Stuen. I Profil ser

man hende kysse Bangs Roser. Saa gaar hun.

54. Nærbillede

(Ogsaa i Profil) af Katten, der springer op i Vindueskarmen og staar der og strækker sig - og lægger sig til Hvile.

55. Værelse paa Godset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang aabner Kamindøren, staar og stirrer ind i Ilden. Ser for sig sin dygtige og trofaste, men kedelige og ufikse Hustru. men det er som om hun smuldrer til Aske for ham lidt efter lidt, og saa staar Eva Stolz for ham, ung, bedaarende, kyssende de de Roser, han har givet hende. Bang staar uvis overfor Synet, lukker saa langsomt Kamindøren, gyser som om han frøs.

56. Korridoren foran Godskentoret.

Paakl.

Pers. Rekv:

Vinduet ligger i Maaneskin. Eva passerer det.

57. Værelse paa Godset.

Paakl.

Pers. Rekv:

(I Baggrunden en Balkondør, hvis Stores Maaneskinnet forsølver Bang gaar derhen, aabner Balkondøren, saa Maaneskinnet strømmer ind, gaar ud paa Balkonen, ser nede ved

58. Havelaagen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva lukker sig ind i Haven og drømmende spadserer hen imod den lille Dam, som Maanen skinner i. Dødsstille paa Vandet ligger nogle hvide Svaner. Hun knæler og kalder paa dem. De nærmer sig.

59. Værelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang lukker langsomt Balkondøren, saa Lyset i Billedet formørkes. Mod de maanebelyste Stores foran Døren ser man Konturerne af ham, hvordan han staar med bøjet Hoved, ligesom kæmpende mod en Følelse, der er ved at overmande ham. Pludselig gemmer han Ansigtet i Hænderne, lader saa Armene falde slapt ned til Siden, vil gaa bort, men river saa Storeren tilside, ser

60. Nærbillede

Paakl.

Pers. Rekv:

af Eva, der fodrer Svanerne.

61. Værelset. (Med Balkonen i Baggrunden)

Paakl.

Pers. Rekv:

Han lader Storen falde til igen og forlader Værelset.

62. Ved Dammen (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva rejser sig fra sin knælende Stilling. Hun taber Roserne, tager dem varsomt op, betragter dem svermerisk.

63. Gaardspladsen foran Havelaagen (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang kommer gaaende, lægger Haanden paa Havelaagen, tøver et Øjeblik, som om han tetænkte sig. Ser op mod Himlen. Et Stjerneskud falder. Han tager det som et Varsel om Lykke, gaar ind i Haven.

64. Nærbillede med

Text: Hendes første Elskovspant!

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva betragter Roserne, kysser dem saa. En Skygge falder ind over den maanebeskinnede Jord. Hun ser op. Det er ham! Han paa sin Side har set hende kysse Roserne. Et Øjeblik staar han uvis, saa griber han hende i sine Arme, og hun lader ham kysse sig. Billedet tages bort og gaar over i:

65. Nærbillede af Vejen ved Dammen.

Roserne ligger søndertraadt paa Vejen.

2' Akt.

Text: Nogle Maaneder gik, og Bang og Alva gled mere og mere bort fra hinanden.

66. Bangs Spisestue.

Paakl.

Pers. Rekv:

Regnen pisker mod Ruderne. Bang og Alva sidder ved Bordet. Bang er i slet Lune. Alva mærker det og søger at adsprede ham. Hun kræser op for ham og lægger nogle udsøgte Stykker oven paa hans Tallerken. Men intet er tilpas. Maden smager ham ikke. Han betragter Alva med et vredt Blik, saa siger han

hidsigt og hensynsløst:- Hvorfor klæder Du dig saa smagløst?
og den Frisure er afskyelig. Du gør mig gal, Alva. Jeg maa
være omgivet af Skønhed for at kunne leve!....

67. Nærbillede af Alva

Paakl.

Pers. Rekv:

Hun bøjer bedrøvet Hovedet. Taarerne er ved at bryde frem.

68. Bangs Spisestue.

Paakl.

Pers. Rekv:

Alva's bedrøvede Ansigt gør Bang yderligere rasende. Han smider Servietten, rejser sig og driver hen til Vinduet.

69. Entredøren.

Paakl.

Pers. Rekv:

I det drivende Regnvejr ringer Landpostbudet paa Døren, der aabnes af Pigen. Han afleverer Brevet og gaar.

70. Spisestuen

Paakl.

Pers. Rekv:

Nærbillede af Bang ved Vinduet. Pigen kommer ind med Brevet til Bang, der straks aabner det og læser:

Kære Bang!

Skønt jeg staar i en temmelig stor Gæld til Dem, beder
jeg Dem alligevel - som den gamle Ven af Huset, De efter-
haanden er blevet - laane mig 5000 Kr. nogle Maaneder.
Eva vil nemlig til Rivieraen. Jeg skal forresten hilse

1000 Gange fra hende. Vil De gøre hende Glæden fuldkommen,
tog De og Deres elskværdige Frue med. Vær elskværdig at ringe
Besked til mig.

Venlig Hilsen

Deres hengivne Stolz.

Bang er pludselig livet op. Han krammer Brevet sammen og smider det i Kulkassen.

70 a. Nærbillede af Alva

Paakl.

Pers. Rekv:

der spændt ser paa ham.

70 b. Nærbillede af Bang der tager en Beslutning.

71. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han gaar glad hen til Bordet, kysser Alva paa Panden og siger:

Tekst: Det var et Forretningsbrev. Og nu skal Du ikke være
bedrøvet længere. Jeg har længe tænkt paa en Rejse. om nogle
Dage tager vi afsted. Alva smiler glad. Bang forlader Stuen, som Pigen i det samme kommer ind i. Pigen, der skovler i Kakkelovnen, opdager Brevet, som hun bringer hen til Alva, der først vil lade hende brænde det, men glatter det saa ud.

72. Nærbillede.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han ses telefonere til Stolz og smile glad.

73. Stolz's Salon.

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva er ved Telefonen. Hun jubler henrykt ved Tanken om Rejsen, kysser koket paa Fingeren af Bang i Telefonen, ringer af.

74. Nærbillede.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang smiler lykosaligt. Billedet glider over i

75. Spisestuen,

Paafl.

Pers. Rekv:

hvor Fru Alva pludselig synker sammen i Graad, gemmende Ansigtet i sine Arme. Hun har læst Brevet fra Stolz. Bang har løjet for hende.

Tekst: Et Par Uger senere. Ved Revieraen.

76. Vej i Bjergene,

Paakl.

Pers. Rekv:

en sollyls Dag. Bang og Alva, Stolz og Eva kommer ridende ned ad Vejen paa Æsler ført af en Æseldriver. Bang og Eva er forrest og taler en Del sammen. Alva kalder paa ham, for at vise ham en særlig smuk Udsigt, men han nikker blot ligegyldigt og fortsætter Passiaren med Eva.

77. Hotellets Hall.

Paakl.

Pers. Rekv:

Et vrimlende Liv udfolder sig. Cand. med. Blad kommer. Han taler med Portieren. Hans Kuffert bæres op af en Hotelkarl.

Blad spørger om Fremmedbogen. Portieren viser paa et lille Bord i Hall'en.

78. Palmealle (I Baggrunden Bjergene)

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva springer pludseligt af sit Esel og giver sig til at løbe, raabende til Bang: "Fang mig!" Han springer ogsaa af og løber efter hende. Stolz smiler naivt, Fru Alva bøjer Hovedet.

79. Nærbillede af Blad.

Paakl.

Pers. Rekv:

der i Fremmedbogen læser: Direktør Bang med Frue, Godsejer Stolz med Datter. Han udbryder glad:- Frk Eva... det var et morsomt Traf!... Han lukker Bogen og gaar.

80. Hotellet set udefra.

Paakl.

Pers. Rekv:

Det er en pragtfuld Marmorbygning med en imponerende Trappe. Ud af Svingdøren kommer Blad, standser forbavset interesseret. Han ser Bang forfølge Eva. Han stirrer efter dem, gaar ned ad Trappen, slentrer efter dem. Idetsamme rider Fru Alva og Stolz op foran Svingdøren. Han hjælper hende galant. "De er nok gaaet ind i Spisesalen," siger han. De gaar op ad Trappen.

81. Palmegruppe.

Paakl.

Pers. Rekv:

bag hvilken Havet skimtes. Eva kommer løbende med Bang efter sig. Hun smutter leende mellem Træerne ned til

82. Stranden.Paakl.Pers. Rekv:

hvor hun fanges af ham. Et Øjeblik hviler hun i hans Arme. De er imidlertid begge meget forvirrede. Hun kaster sig pludseligt i Sandet. Han lægger sig ved Siden af hende. Hun begynder drillende at kaste Sand paa ham.

83. Spisesalen.Paakl.Pers. Rekv:

(Med de franske Vinduer og den straalende Udsigt over Havet)

Alva og Stolz kommer ind ser sig søgende om blandt de mange Mennesker. Ingen af de to andre er at se der. De gaar hen mod Trappen ned til Stranden.

84. Stranden.Paakl.Pers. Rekv:

Eva og Bang kæmper med Sand. Pludselig griber han hendes Haand trækker den til sig og kysser den voldsomt og nærmer sig hende. I Baggrunden bag Palmerne ser man Cand. med. Blad komme.

85. Stranden nedenfor Trappen.Paakl.Pers. Rekv:

En Del Badegæster passerer i fantastisk Bådepragt flirtende og leende. Fru Alva og Stolz kommer ned ad Trappen, drejer til højre. Han begejstres pludseligt over nogle Blomster, standser og giver sig til at studere deres Udseende. Hun

fjerner sig utaalmodigt. Han opdager det og skynder sig efter hende. En Flok unge Damer i Badedragter spærrer ham leende Vejen. Han bryder gnaven igennem.

86. Stranden.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang kysser voldsomt begge Evas Hænder. Pludselig hører de nogen komme og flyver forskræmt fra hinanden. Blad kommer til Syne. Han hilser smilende paa dem. De rejser sig - lidt forvirrede - og siger i Munden paa hinanden: - Ne, hvor morsomt at træffe Dem her! De kommer i Samtale og driver alle tre bort. Blad gør livligt Kur til Eva, men hun behandler ham køligt og støtter sig til Bangs Arm.

87. Badescene.

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor der opføres en yndefuld Lancier ude i Vandet. Alva og Stolz kommer forbi og mødes med de tre andre. Godsejeren hilser med jovial Hjertelighed paa Blad, der præsenteres for Fru Alva. Alva ser træt og lidende ud. Hun ser forskende paa Eva og Bang. Eva mærker hendes Blik og er meget indsmigrende mod Fru Alva, der er yderst kølig og afvisende mod Eva. Blad betragter dem tavs. Han begynder at forstaa Situationen.

Tekst: Nogle Dage senere arrangerer Badehotellet en Fest for Badegæsterne.

88. Paa Strandbredden. Hotellet og dets Trappe i Baggrunden.

Paakl.Pers. Rekv:

I en halvcirkelformet Ring er baade Trappen og begge Sider af Stranden besat af siddende og liggende Badegæster. Billedets inderste Halvcirkel er tom, da kastes nogle Skygger ind over den.

89. Nærbillede af Halvcirkelen,Paakl.Pers. Rekv:

som nogle Fakirer træder ind i. De bærer f. Eks. Kunststykket med Manden, der kaster et Tov op i Luften og faar det til at blive hængende der, for tilslut selv at klatre op ad det.

90. Paa Strandbredden.Paakl.Pers. Rekv:

Efter Numret klappes der begejstret. Fakirerne forsvinder. Funktionærer strør Blomster paa den halvcirkelformede Scene og trækker sig tilbage.

91. NærbilledePaakl.Pers. Rekv:

af Bang, Fru Alva, Blad og Stolz. Bang glemmer alt, for forhaandsbetaget at stirre mod Havet.

92. Havet.Paakl.Pers. Rekv:

Paa en Strækning af nogle hundrede Alen er dette skjult af et en halv Snes Alen højt Tæppe, der nu drgges tilside og aabenbare en mytologisk Gruppe, der i

93. Nærbillede

Paakl.Pers. Rekv:

ses at være "Venus stiger op af Havet omringet af Nymfer og Havmænd". Venus er Eva Stolz.

94. Nærbillede af Bang.Paakl.Pers. Rekv:

der vækker Opsigt paa Grund af sin ubeherskede Begejstring for Optrinet. Da Fru Alva søger at berolige ham, skubber han vredt hendes Haand væk. Pludseligt vender Bang sig og kalder paa nogle Blomsterpiger. Man ser ham tømme deres Kurve og kaste det hen for Foden af Eva, der i et

95. NærbilledePaakl.Pers. Rekv:

smiler forjættende til ham og begynder en Dans, der "akkompagneres" af Staffagen. Hun er vidunderlig smuk og yndefuld. Det ender med et Tableau, hvori hun er Midtpunktet.

96. Menneskemændene jubler.Paakl.Pers. Rekv:

Der viftes med Lommetørklæder, kastes med Blomster, svinges med Sjaler. Man braser paa for Ansigt til Ansigt at hylde den skønne Venus og hendes Staffage. Men forrest af dem alle løber Bang.

97. Nærbillede af "Venus",Paakl.Pers. Rekv:

der endnu staar smilende i Tableauet, da Bang fulgt af en Del unge Mænd (bl.a. Cand. med. Blad) kommer løbende hen mod hende. Før hun aner det, griber Bang hende i sine Arme og løfter hende jublende højt over Skaren, der trænges om ham. Der jubles og les.

98. Nærbillede

Paakl.

Pers. Rekv:

af Fru Alva, der staar ensom ved den nu tomme Trappe. Hun ser underlig haabløs ud for sig, bøjer saa Hovedet og begynder at gaa op ad Trappen.

Tekst: Samme Aften.

99. Bangs og Alvas Hotelværelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

En Lampe er tændt paa Toiletbordet, ved hvilket Bang staar beskæftiget med at binde sit Slips. Hende ved Vinduet, med Ryggen til ham, staar Fru Alva, klædt i sin noble, men kedsomme- lige, højhalsede Silkekjole "Lad os gaa ned", siger Bang. Da vender hun sit bedrøvede Ansigt mod ham og strækker begge Arme ud mod ham og kalder sagte bedende paa ham. Han staar et Øjeblik uvis, men vender sig saa og gaar. Han kan ikke lyve og fortælle hende, at han elsker hende. Hun gemmer taareløs Ansigtet i sine Hænder og lader sig falde ned paa en Stol.

100. Spillesalen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva, Blad og Stolz gaar omkring og betragter Spillet. Blad kurer, men Evas Øjne er stadig rettede mod Spillesalens Dør. Endelig viser Bang sig. Hun løber ham glad i Møde. Hans Øjne straalere. De to glemmer alt over hinanden. Dr. Blad trækker lidt ærgerligt paa Skuldrene og gør en Indsats.

101. Hotelværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Den selskabsklædte Alva slukker Lyset og kaster sig, træt af Sorg og Haabløshed i en Lænestol. Man skimter lige hendes Skikkelse i Maaneskinnet, som falder gennem Vinduets Stores. Paa den mørke Væg overfor ser man følgende

Tekst: Han sagde: "Hvor Du er grim og ufiks!"

102. Kjølemagasinet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Alva betjenes af en fiks Expeditrice. Hun staar med et kejtet Smil foran Spejlet, med sin kedelige Frisure og sin kedsommelige Spadseredragt. Bang hvisker Ordene arrigt frem og ser utaalmodigt bort. Billedet taages over i

103. Spillesalen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Paa et nogenlunde ubemærket Sted griber Bang Evas Haand, kysser den og siger: "Hvor er De henrivende smuk!" Hun ler koket og suser ham med sin Propelvifte under Næsen og stikker sin Arm ind under hans.

104. Hotelværelset.Paakl.Pers. Rekv:

Alva sidder alene i Stolen. Paa Væggen overfor ser hun følgende:

Tekst: "Jeg vil ikke ofre Penge for at gøre Dig populær blandt Fattigfolk"

104 a. Kælderstue,Paakl.Pers. Rekv:

hvor der sidder en Del gamle Folk og spiser, vartet op af Alva. Bang er netop - i daarligt Humør - traadt ned i Kælderen og hvisker dette til hende. "De er saa fattige" siger hun.

"Det kommer ikke mig ved!" Han gaar vredt. Hun ryster bedrøvet paa Hovedet. Billedet taager over i

105. Spillesalen,Paakl.Pers. Rekv:

hvor Blad, som nu er omringet af de andre, taber en Indsats og trækker sig tilbage. Men Eva vil spille. Faderen har imidlertid ingen Penge. Men Bang stikker hemmelig sin Tegnebog til hende. Hun gør Indsatsen imod Spillet's hidtidige Favorit, en ældre, noget luvslidt klædt Gentleman, som har en lille Guldbunke liggende foran sig. Hun vinder sine første Penge og ler muntert.

106. Hotelværelset.Paakl.Pers. Rekv:

Alva rejser sig træt, gaar hen og tænder Lyset foran Toilet= spejlet, spejler sig: "Er jeg virkelig saa grim?" Ryster tvivlsraadig paa Hovedet.

107. Spillesalen,

Paakl.

Pers. Rekv:

Nærbillede af Eva, der vinder og vinder og ophidses mere og mere. Bang lægger dæmpende sin Haand paa hendes Arm og peger over paa

108. Nærbillede

Paakl.

Pers. Rekv:

af den forhenværende Favorit, der nu er helt blanket af og med etofortvivlet Blik forlader Spillebordet.

109. Spillesalen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva farer sammen og ligesom vækkes. Ser den anden forsvinde mod Udgangsdøren mod Haven. Hun nikker til Bang, overlader Faderen at tage Guldet. Hun og Bang gaar mod Udgangen. Faderen betænker sig lidt, begynder saa at spille, skønt Blad fra= raader ham det. Han taber.

110+ Nærbillede

Paakl.

Pers. Rekv:

af Alva foran Spejlet, undersøgende sine Træk: "Er jeg saa grim?"

111. Palmelunden (I Baggrunden Spillepavillonen)

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva og Bang spadserer Arm i Arm under Palmerne. Han standser pludseligt, griber hendes Haand, vil sige, at han elsker hende. Da hører de et Skud. De ser sig forvildet om, løber saa efter Lyden.

112. Hotelværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Alva hører ogsaa Skuddet. Hun løber fra Spejlet hen til Ruden, som hun aabner. Hun ser i et

113. Nærbillede

Paakl.

Pers. Rekv:

en Mand sidde paa en Marmorbank i en Palmegang neden for deres Værelse. Det er den ældre Mand fra Spillesalen. Revolveren hænger endnu i hans slappe Haand saa falder den til Jorden. Nogle Bloddraaber løber fra den sønderskudte Tinding over hans Ansigt. Et Øjeblik efter staar Eva og Bang foran Liget. Men næppe har Eva genkendt det, før hun - trods Bang's Bønner - skrigende løber bort. Bang søger forgæves at standse hende.

114. Hotelværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Alva lukker Vinduet og gemmer gysende Ansigtet i sine Hænder. Hun staar stiv som en Statue.

115. Palmealleen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Skrigende løber Eva. Bang faar fat i hende, men hun river sig

løs fra ham. Herved flænges hendes Kjole og hendes Frisure gælder ned. Hun løber videre.

116. Spillesalen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Stolz forlader Spillebordet. Han har tabt alt. Blad tager ham trøstende under Armen. Da hører de Skrig, der Døren blive revet op og Eva styrte ind i Salen, raabende

Tekst: "Jeg har dræbt ham!"

De søger at faa hende beroliget. Men hun river sig løs. Pengene falder paa Gulvet. Glas og Flasker knuses. Der er forferdelig Forvirring. Bang forklarer. Nogle Herrer forlader lynsnart Salen. Nogle af Spillerne nærmer sig ogsaa dens Udgang.

117. Nærbillede,

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor Eva dødtræt og hysterisk hulkende synker om i Bangs Arme og bæres af ham hen paa en Divan. Blad beroliger dem. Anfaldet er straks ovre. Salen er næsten tom.

118. Marmorbænken.

Paakl.

Pers. Rekv:

De Herrer som lynsnart forlod Spillesalen og som er dens Funktionærer, nærmer sig Liget, i hvis Tegnebog og Lommer de stopper Pengesedler. Nu kommer Gæsterne til. Funktionærerne undersøger Liget: Penge mangler han ikke! Motivet ubekendt!" Alle bøjer som i Ærbødighed for Døden - deres Hoveder.

119. Nærbillede af Eva,Paakl.Pers. Rekv:

som er ved at sove ind. Bang kysser hende ømt paa Panden.

120. Hotelverrelset.Paakl.Pers. Rekv:

Lyset er slukket. Maaneskinnet belyser Alva, som sidder med Hagen begravet i Hænderne. Hendes forgræmmede Ansigt stirrer haabløst og ligblegt frem for sig. Bang ind, der føkger et heftigt Optrin mellem dem, han er haard og bebrejder hende hendes Midtro, saa gaar han rasende, hun synker sammen.

3' Akt.Et Par Maaneder efter Riviera-Rejsen.Paaki.Pers. Rekv:121. Gartnerianlæget.Paakl.

Svag Maaneskinsforaarsaften. Bang paaser at Drivhusene etc. lukkes. Han gaar med Inspektøren hen til

122. Kedelhuset.Paakl.Pers. Rekv:

ved hvis Mur de finder nogle Vagabonder, som ligger og kryber sammen, for at varme sig. De jages bort. Inspektøren gaar efter dem for at sørge for, at de forlader Terrænet. Bang gaar ned til Varmeanlæget.

123. Gaardsplads hos Stolz.Paakl.Pers. Rekv:

Eva sætter sig i Sadelen paa en ung Hest, som Stolz advarer hende imod, fordi den er meget nervøs. Hun raaber til Faderen: - Jeg rider blot en Tur gennem Skoven og kommer igen om et Par Timer!- Hun rider bort i det begyndende Maaneskin.

124. Gartneriets Laage. (Ses i Baggrunden, og udenfor denne Skoven)Paakl.Pers. Rekv:

Paa Gartneriets Grund drives Vagabonderne hen mod Udgangen af Inspektøren. Ved en Kulbunke kun faa Alen fra den stikker en af Vagabonderne uset nogle Kulstykker i sin Lomme. Da de er vel udenfor Laagen, kaster han et af dem efter Inspektøren, som truer ad ham. De forsvinder ind i Skoven. Inspektøren vender tilbage til Gartneriet, efter først omhyggeligt at have laaset Laagen.

125. Varmeanlægget.Paakl.Pers. Rekv:

Bang træder derved og hilser paa Maskinmesteren, der skovler Kul i Ovnen, giver ham nogle Ordre og gaar.

126. Maanebeskinnet Skovvej.Paakl.Pers. Rekv:

Eva rider hurtigt ned ad Vejen, standser bludselig Hesten lytter, men rider saa videre, dog noget langsommere.

127. Spisestuen.Paakl.Pers. Rekv:

Stuen er halvmørk med lidt Maaneskin fra Vinduerne og Balkondøren, som Bang sagte kommer ind ad. Døren ind til Musikværelset staar paa Klem, og der kommer et svagt Lys ud derfra. Han lister derhen, der i

128. Musikværelset,Paakl.Pers. Rekv:

hvor nogle Stearinlys staar tændt paa Flyglet, at Professor Bihl netop nu med Violinbuen begynder en Dirigeren, som Alva, (hvis Ansigt er træt og lidende) straks lyder.

129. Spisestuen.Paakl.Pers. Rekv:

Bang staar med bøjet Hoved, kæmpende med sig selv, vil lægge Haanden paa Haandtaget og træde derind, men opgiver det. Hvad hjælper dette sentimentale krampagtige Komediespil? Han bryder sig dog ikke længere om sin Hustru! Han gaar hen til Balkondøren (Billedet rykkes frem) Med et forpint Udtryk presser han Hænderne mod Tindingerne. Saa ser han hen mod Musikværelsets Dør,- en Skælven gennemfarer ham. Han retter sig med et op og gaar ud gennem Balkondøren.

130. Vej i Skoven.Paakl.Pers. Rekv:

Vagabonderne slentrer hen ad den, standser, for at faa en Slurk Brøndevin. De to af dem kommer op at skændes om Kvantummet. Da tysser den 3die paa dem og peger paa nogle Buske, som de nærmer sig og kigger ind igennem.

131. Ved Gartnerilaagen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang kommer. Han staar ved Hegnet og stirrer drømmende bort mod Skoven.

132. En Skovvej.

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva kommer ridende, da de to Vagabonder springer frem gra Buskadset. De danner grinende Kæde og spærrer Vejen, Eva skriger Angst, en af Vagabonderne kaster et Stykke Kul efter Hesten, der sætter afsted i vildt Løb.

133. Ved Gartnerilaagen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang hører Skriget og sætter i et Spring over Hegnet.

134. Skovvej.

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva klamrer sig fast til Hesten, der løber vildt afsted.

135. Bred Skovvej.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hesten kommer løbende. Bang dukker frem, griber Dyret ved Tøjlen.

Den bliver rolig. Eva glider halv Sanseløs ned af Hesten og fanges i Bangs Armé. Han knuger hende i sin Favn: - Eva, Himlen være lovet, at der ikke skete en Ulykke!.... Hun kommer sig snart af Skrækken og slaar en lykkelig Latter op. Han tager Hesten ved Tøjlen. De følges hen ad Vejen.

136. Musikværelset.

Paaki.

Pers. Rekv:

Bihl og Alva slutter Spillet. Hun er meget træt og bleg. Bihl pakker sit Instrument sammen. Alva stryger Haanden over Øjnene - Jeg trænger til frisk Luft, Professor Bihl. Jeg følger Dem ned til Skovvejen!... Bihl nikkér glad. Han mener ogsaa Alva vil have godt af en lille Spadseretur. De gaar.

137. Skovvejen. Ved en Bæk.

Paaki.

Pers. Rekv:

Bang binder Hesten ved et Træ. Eva hviler sig paa Bænken. Bang tager Plads ved Siden af hende og griber begge hendes Hænder, som han ømt kysser. De ser tavse paa hinanden. Endelig siger Bang bevæget, - Jeg elsker Dig, Eva. Jeg maa bryde med min Hustru.... Jeg længes efter dig, Eva, Du maa blive min, naar jeg igen er en fri Mand!.... Skølvende af Sindsbevægelse skjuler han Ansigtet i sine Hænder. Sorgen over dette haabløse Samliv med en Hustru, som han ikke elsker bryder ind over ham. Eva ser medlidende paa ham. Hun forstaar ikke helt hans Sorg, men det gør hende ondt for ham. Deltagende stryger hun Haanden over hans Haar, og lægger sin Kind ind mod hans. -Du har jo mig, Bang! hvisker hun....

138. Ved Vejen fra Gartneriet, der munder ud i den brede Skov-
vej.

Paakl.

Pers. Rekv:

Alva, der er indhyllet i et Sjal, følger Bihl op til Hjørnet ved Skovvejen. De siger Farvel til hinanden, Bihl forsvinder til venstre ad Skovvejen. Alva ser efter ham. Pludselig lytter hun. Hun synes at høre sin Mands Stemme. Ængstelig gaar hun op ad Skovvejen til højre.

139. Ved Bænken.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang og Eva har rejst sig. Han slutter hende i sine Arme og kysser hende: - Eva, Du skal snart blive min!...

140. Skovvejen (Nærbillede)

Paakl.

Pers. Rekv:

Alva standser ved et Træ. Hun bøjer sig lyttende frem. Hendes Læber er fast sammenpressede. Øjnene bliver store og stirrende. Man forstaar, at hun har set de to. Hun knuger Hænderne mod Brystet.

141. Ved Bænken.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang har løst Hesten og hjælper hende i Sadlen. Han knuger hendes Haand i sin og kysser den.

142. Skovvejen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Alva bøjser fortvivlet Hovedet og lister bort.

143. Skovvejen, ved Bænken.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang slipper Evas Haand. Hun vinker "Farvel og paa Gensyn"! rider bort. Han stirrer betaget efter hende.

144. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Maanelyset falder skarpt ind fra Vinduerne og Balkondøren. Dørene aabnes og man skimter Alva, der kommer ind og hulkende synker sammen i Mørket. Et Øjeblik efter ser man Bangs Skikkelse træde frem. Han bliver forundret staaende ved Balkondøren, hvor han i Maaneskinnet virker som en fantastisk Silhouet. Saa træder han frem og drejer op for Lyset. Han ser Alva sidde paa en Stol ved Bordet. Hun hulker i ubehersket Sorg. Nogle Sekunder staar han og betragter hende med et mørkt Blik. Hendes Graad rører ham ikke. Hun er ham fremmed og ligegyldig. Alva rejser sig og tørrer Taarerne bort. Hendes Hænder griber fast om Stoleryggen.

145. Nærbillede af Alva.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hendes Træk stivner i Sorg. Mandens udeltagende Blik gør hende haard. Hun aander tungt og siger: - Du holder ikke af mig mere. i mange Maaneder har jeg følt det - jeg er dig i Vejen. Og nu i Aften har jeg set Dig og hende.....

146. Spisestuen.Paakl.Pers. Rekv:

Bang staar med bøjet Hoved, medens Hustruen giver sin Sorg frit Løb i en fortvivlet Anklage. Han løfter Hovedet, hans Ansigt er stenhaardt: - Ja, Du har Ret. Vort Samliv er blevet en Lidelse for os begge. Dette Opgør maatte komme engang..... vore Veje maa skilles, Alva!..... Alva ser frem for sig i stum Sorg. Hendes Arme synker trætte ned. Hun opgiver at kæmpe den haabløse Kamp videre. Hun siger resigneret: - Jeg skal ikke staa din Lykke i Vejen.. Du kan tage bort i Morgen, og naar Du kommer tilbage, vil Du ikke finde mig mere.... Han nikker samtykkende. Hun ser et Øjeblik tungt paa ham og forlader Stuen. Bang staar uden at bevæge sig. Saa vender han sig bort drejer af for Lyset,- gaar frem mod Vinduet.

147. Soveværelset.Paakl.Pers. Rekv:

Alva tænder Lyset og tager fra et Gemme Brudesløræx og Buket. Hun stirrer tungsindig paa den visne Buket. Billedet toner over til:

148. Foran Alteret.Paakl.Pers. Rekv:

Bang og Alvas Vielse. Hun rækker lykkelig og betaget Bang Haanden. Toner over til

149. Nærbillede af Alva.Paakl.Pers. Rekv:

Buketten falder ud af hendes Haand. Taarerne løber ned over hendes Kinder.

150. Nærbillede af Bang.

Paakl.

Pers. Rekv:

der staar i Maanelyset ved Vinduet i Spisestuen. Han presser i dump Fortvivlelse Haanden mod Panden.

Tekst: Dagen efter driver Bang om i Skoven, medens Alva flygter bort.

Skovparti.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang driver rastløs om. Han sætter sig paa en Stub ved en Bæk og stirrer raadløs ned i det rindende Vand. Men Uroen driver ham atter bort. Han maa hjem og se, hvorledes det staar til. Han skynder sig bort gennem Skoven.

152. Ved Gartneriets Port.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang kommer forpustet. Stirrer mod Porten, men trækker sig tilbage i Skjul af nogle Træer. Et Flyttelæs med en Del af Alvas Møbler kører ud. Da Vognen er borte, træder Bang frem. Han stirrer fortvivlet efter den bortkørende Vogn. Saa driver han atter bort.

153. Udenfor Trappen til Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

En Jagtvogn holder udenfor. Et Par Tjenestefolk bærer Alvas Kufferter ned og snakker hviskende sammen. Alva kommer i Rejse-dragt. Hun er træt og nedbøjet. Tager Afsked med Folkene, der forsvinder ind i Huset. Alva vil stige til Vogns, men i det samme kommer Inspektørens lille Pige med en Kattekillling i Favnen. Hun rækker henrykt Killingen op til Alva og spørger, om de maa køre med. Alva ryster sørgmodig paa Hovedet og knuger Barnet ind til sig:— Nej, min lille Ven. Det kan Du ikke Jeg rejser bort og kommer ikke mere tilbage!... Stiger op. Vognen kører. Den lille Pige stikker i at tude og sætter sig paa Trappen med Killingen i Favnen.

154. Nærbillede,

Paakl.

Pers. Rekv:

af den lille Pige. Hun græder og kysser Killingen: — Mig er saa bedrøvet, lille Mis. Rare Dame rejser fra os to!

155. Skoven.

Paakl.

Pers. Rekv:

Udsigt til Vejen. Bang driver om. Han stirrer mod Vejen.

156. Vejen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Alvas Vogn ruller rask bort og forsvinder i en Støvsky...

157. Skoven.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang ser tankefuldt efter den bortrullende Vogn. Han retter sig i Vejret: Nu er hun borte! Han griber fat i en Gren og støtter sin Pande mod Bagen af sin Haand. Saa gaar han bort med usikre Skridt.

158. Ved Trappen til Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Den lille Pige sidder og tørrer Øjnene i sit Forklæde, da Bang rask kommer og vil gaa ind. Han standser uvilkaarlig og i pludselig Trang til at vise Godhed, klapper han Barnet og spørger om Grunden til hendes Sorg. Den lille siger: - Mig bliver aldrig glad mere. Søde Dame er rejst og kommer aldrig igen!...

Paany overvældet af Sorgen stikker hun atter i at græde. Bang farer sammen ved Barnets Ord. Han bøjer beskæmmet Hovedet fremstammer nogle forvirrede Ord og klapper hende kærligt. Saa gaar han ind. Barnet tørrer sine egne og Kattens Øjne med Snippen af sit Forklæde.

159. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang staar og ser sig om i Stuen. En Del Vaser, Billeder og Broderier er fjernede. Stuen gør et koldt Indtryk. En Gysen gennemfarer ham. Han træder rask ind i

160. Musikværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Stuen er helt tom. Bang ser bedrøvet paa det Sted, hvor Flyg-
let har staaet. Tomheden virker uhyggeligt paa ham. Han ser
sig om med et Udtryk af Hjælpeleshed og gaar langsomt videre,
ind i

161. Soveværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Her ser næsten mere uhyggeligt ud. Den ene Seng er taget bort
og Toiletbordet staar tomt. Alt er ryddet af Vejen. Han opdager
noget nede paa Gulvet og tager det op

162 Nærbillede

Paakl.

Pers. Rekv:

af Bang, der som hypnotiseret stirrer paa nogle visne Blomster.
Han udbryder: - Alvas Brudebuket!... Han vil kaste Buketten
fra sig, men betænker sig og stikker den til sig. Staar tanke-
fuldt med bøjet Hoved. Billedet taages bort.

4' Akt.

Tekst: Fem Aar er gaaet siden Bang indgik sit andet Ægteskab.
Han har en sød lille firaars Pige med Eva, men Ægteskabet har
dog ikke bragt den forventede Lykke.

163. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

I sit Gartnertøj kommer Bang ind fra Verandaen for at spise
Frokost. Bordet er ikke dækket, og Stuen højst uordentlig.

Han ser paa Uret, Klokken er 12. Han trækker resigneret paa Skuldrene og ringer paa Pigerne. Da ingen kommer, gaar han ind i

164. Datteren Lilys Værelse. (Det forhenværende Musikværelse)

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor han finder den lille Pige i sit Nattøj, rodende paa det uryddelige Gulv, nu og da krybende sammen af Kulde. Der er intet i Kakkellovnen, men henne paa sin Seng i den anden Ende af Værelset ligger Barnepigen og snorker. Han rusker hende vaa=gen og befaler hende at gøre Værelset i Stand. Han kysser Lily og gaar gennem

165. Evas Toiletværelse,

Paakl.

Pers. Rekv:

der flyder af Kjoler, Hatte, Toiletgenstande og visne Blomster han gaar ind i

166. Evas Sovekammer,

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor hun ligger i Sengen, nydende en Cigaret og et Glas Vin og samtalende med en Modegandlerinde, der foran et Spejl prøver forskellige Hatte for hende. Bang hilser kort og spørge hvor Pigerne er henne.

Tekst: Jeg har sendt dem over for at hjælpe Far' hans Tjenestefolk er jo løbet fra ham." Bang brummer lidt og vil gaa, men hun kalder ham smilende tilbage, hun har noget at sige ham.

167. Nærbillede,

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor man ser Eva i Sengen og Ryggen af Bang, som bøjer sig ned, for at høre hvad hun vil. Imens gør Eva som trækker hans Hoved ned til sig, Tegn til Modehandlerinden, der bag Bangs Ryg rækker Eva en af Hattene, som hun med en jublende Latter anbringer paa Hovedet af ham. Han river sig vredt løs og kaster Hatten hen af Gulvet. Eva ser forbavset, næsten angst paa ham.

168. Sovekammeret.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han vil gaa, men da Eva giver sig til at græde, vender han sig om og kysser hende. Hun bliver straks mild, og da hun, ved at spørge ham, faar at vide, at han ingen Frokost har faaet, hopper hun ud paa Gulvet i sin Silkepyjamas og puffer ham bort gennem Toiletværelset. Hun vil lave Mad til ham i Dag. Han forsvinder smilende. Hun stikker Fødderne i nogle elegante Sko, trækker en Silkekjole over Pyjamasbenklæderne, beder Modehandlerinden tage for sig af Vinen og Cigaretterne, og skyn=der sig ud af Baggrundsdøren. Modehandlerinden skænker sig et Glas Vin, tænder en Cigaret og anbringer sig i Sengen.

169. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang dækker selv Bord til to. Han er i tungt Humør. Et Postbud banker paa Verandadøren, Bang modtager et Brev, som han nervøst bryder.

170. Køkkenet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva kommer vadende derud i sin Silkekjole. Gaar hen til Spisekammeret, aabner det og sikrer sig en Skaal Æg, som hun sætter sig med paa en Stol.

171. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang staar med Brevet krøllet sammen i Haanden og stirrer fortvivlet frem for sig, saa folder han atter Papiret ud og læser:

Tekst: "Spekulationen mislykket, de 100,000 Kr. er tabt, men kan vindes igen. Vi forventer nærmere Ordre!". Han kaster næsten rasende Brevet fra sig og synker fortvivlet ned paa en Stol ved Bordet.

172. Nærbillede

Paakl.

Pers. Rekv:

af Eva, der knækker Æg, men kasserer hverandet, fordi hun ikke forstaar hverken at knække eller vskille dem.

173. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang ser for sig Aarene siden sin Skilsmisse med Alva. Han ser i Glimt:

174. Skilsmissecenen oppe i Borgermesterens smukke Kontor.

Paakl.

Pers. Rekv:

Alva er dybt nedbøjet. Han søger at tage det overlegent.

175. Paa Strøget en Aften.

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor de udenfor en Juvellerbutik møder Dr. Blad. Hun peger paa en Diamant, som hun gerne vil have, men Bang erklærer smilende at den er for kostbar. I det samme forsvinder Dr. Blad, de ser sig forbavset om, og ser Diamanten blive taget bort fra Vinduet, et Øjeblik efter overrækker Dr. Blad Eva den. Bang nænner ikke at protestere, thi Eva er sjeleglad, men han er ilde berørt.

176. Køkkenet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva pisker Blommer, saa de sprøjter ud over alt. Tænder under Panden og holder de piskede Eggeblommer paa den. Det er hendes ædle Hensigt at lave Omelet. Hun gaar nu hen til Spisekammeret.

177. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang ser for sig:

178. Kontoret. (Bangs Privatkontor)

Paakl.

Pers. Rekv:

Bogholderen forklarer, at Fruen har høvet ca. 10,000 Kr., Bang er halvt vred, halvt forbavset. Han anede nemlig intet om det. Da træder Eva ind, klædt i Pelsværk og lynende Diamanter. Bogholderen trækker sig tilbage. Bang bebrejder hende, at hun har høvet Penge bag hans Ryg. Vred river hun Pelskaabe og Diamanter af sig og kaster dem for Foden af den "Gnier", som hun kalder ham, og giver sig saa til at græde. Et Øjeblik efter trygler hun ham om Forladelse, og han tilgiver hende.

179. Køkkenet.Paakl.Pers. Rekv:

Eva vil have en Syltetøjskrukke ned fra en Hylde. Den faar Overballance og vælter sit Indhold ud over hendes kostbare Kjole. Et Øjeblik staar hun maabende, lidt betænkelig, saa river hun Kjolen af sig og giver sig til at stoppe den ind i et Køkkenskab.

180. Spisestuen.Paakl.Pers. Rekv:

Bang ser for sig:

181. GræsplænePaakl.Pers. Rekv:

med Liggestole. Han, Eva og Dr. Blad drikker Kaffe og Likører, da Eva pludselig ser op fra sin Avis.

Tekst: "I Aften rejser Alva Bang til Dresden, for at studere Musik." Det giver et Sæt i ham, saa springer Dr. Blad op fra Liggestolen og foreslaar Eva at spille et Parti Tennis. De gaar Bang griber Avisen og læser Notitsen om igen og ser dumpt frem for sig.

182. Køkkenet.Paakl.Pers. Rekv:

Eva har nu faaet puttet Kjolen ind i Skabet og staar nu i Pyjamas, da opdager hun, at der staar en stærk Røg fra Panden, hun har kommet Æggene paa, hun skynder sig at slukke, hun er

fortvivlet, Maden er ødelagt. Da løber hun hen i Døraabningen og kalder paa Modehandlerinden, der viser sig med en Cigaret i Munden. Hun beder hende om Raad, de aabner Spisekammeret.

183. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang sukker dybt. Han tager Brevet fra Vekseleren op fra Gulvet, glatter det ud og smiler bittert, idet han siger: - 100,000 Kr er tabt! Det er Begyndelsen til Enden. Og alt det for Evas Skyld!

184. Køkkenet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Modehandlerinden har fundet en Del Konserver, som hun aabner. Eva er optaget af at trække Vin op og giver sig til at skære Brød, hvilket mislykkes. De begynder at stille Tingene paa en Bakke.

185. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang stikker Vekselererens Brev i Lommen, rejser sig og slentrer frem og tilbage. Da formærkes Glasruden i Verandadøren af Dr. Blad, der hilsende træder ind med Blomster til Eva.

186. Køkkenet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva samler Glas, knuser nogle af dem, men faar saa Resten af dem anbragt sammen med Maden paa Bækken. Modehandlerinden bærer Vinen, de gaar begge ind i

187. Spisestuen,Paakl.Pers. Rekv:

hvor der er en forlegen Pause mellem Bang og Blad, som ikke kan lide hinanden. Eva jubler, da hun ser Blad, og lader Modehandlerinden dække Bordet.

188. NærbilledePaakl.Pers. Rekv:

af Bang henne ved Barnekammeret. Han ser uvillig bort, da aabnes Døren af Lily, der løber hen til Faderen, som knuger hende ind til sig.

Tekst:.. Nogle Maaneder senere.189. Orkidedrivhuset.Paakl.Pers. Rekv:

Bang er sammen med en gammel Gartner optaget af sit Arbejde dér, da den kjoleklædte Stolz og Eva iført en pragtfuld Dragt, viser sig gratulerende - Idag er det din Fødselsdag. Nu arbejdes der ikke mere. Gavebordet er allerede dækket. Hun kysser ham let paa Panden. Han vil blot vise Stolz nogle særligt pragtfulde Blomster. De gaar alle tre hen i

190. den anden Ende af Drivhuset,Paakl.Pers. Rekv:

hvor Bang viser Svigerfaderen et Bed og siger : Disse Orkideer er en Formue værd, og de er mine Hjærtebørn!" Stolz beundrer dem fagligt.

191. NærbilledePaakl.Pers. Rekv:

af Eva foran Orkideebedet. Hun staar og gransker. Faar pludselig en Ide, som aabenbart glæder hende.

192. Drivhuset.Paakl.Pers. Rekv:

Bang og Stolz gaar mod Udgangen og forsvinder, efter først at have kaldt paa Eva, som imidlertid vil blive der et Øjeblik. De er næppe gaaet, før hun foreslaar den gamle Gartner noget, som han næsten uerbødigt protesterer imod. Da river hun Saksen ud af Haanden paa ham og nærmer sig det kostbare Bed.

193. Nedenfor TrappenPaakl.Pers. Rekv:

op til Spisestuen kommer Stolz og Bang vandrende. Folkene har pyntet Verandaen med Grønt og Blomster og staar ventende med Hattene i Haanden. Bang ser dem ikke, da han og Stolz træder ind i Billedet. Stolz beder ham om et Laan, men Bang wiser ham en slunken Tegnebog, han kan ikke mere! Nu opdager han Folkene, som jublende lykønsker ham. Han byder dem op til et Glas Vin.

194. Nærbillede af EvaPaakl.Pers. Rekv:

der klipper de kostbare Blomster af. Gartneren protesterer, men hun ler blot. Hendes Favn er hel fuld af Blomster nu.

Hun smider Saksen og løber bort med dem. Gartneren betragter rødselsslagen det tomme Bed.

195. Spisestuen,

Paakl.

Pers. Rekv:

som er pyntet med Blomster. Bang og Stolz drikker Vin med Folkene, da aabnes Døren til Barnekamret, og Lily staar der i stiveste Puds med en kolosal Buket i Haanden. De vender sig alle om imod hende.

196. Bangs Arbejdsværelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva kommer listende derind. Værelset er fyldt med kostbare Gaver fra hende, som Bang endnu ikke har set. Hun begynder at arrangere Orkideerne, idet hun kaster Blomsterne fra Glassene ud af Vinduet.

197. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

I Nærbillede ses Lily nejende aflevere Buketten til Faderen, der glad omfavner og kysser hende.

198. Arbejdsværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva er færdig med Arrangementet, og da det er halvmørkt, tænder hun Værelsets Stearinlys og aabner derefter Døren ind til

199. Spisestuen,

Paakl.

Pers. Rekv:

gennem hvis aabne Fløjdøre Arrangementet virker pragtfuldt. Alle er svært begejstrede. Kun Bang staar som hroet fast til Gulvet. Man ser Dr. Blad hilsende komme til, uden at nogen lægger Mærke til ham.

200. I Nærbillede

Paakl.

Pers. Rekv:

ses Eva række sin Mand de kostbare Gaver med et glad Smil, men han tager ikke imod dem, hans Ansigt er jernhaardt. Pludselig brister Fortvivlelsen ud af ham. Han fortæller hende om sine Tab, peger paa de kostbare Blomster, griber Gaverne og smider dem paa Gulvet. Hun staar som forstenet af Overraskelse.

201. Arbejdsværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han bryder ude af sig selv gennem Gratulanternes Skare, der iøvrigt diskrete forsvinder. Eva er hulkende sunken sammen og støder vredt Lily fra sig, da hun vil trøste hende. Stolz er forvirret, Lily gaar smaagrædende bort.

202. Frugthaven.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang kommer gaaende, vildt gestikulerende. Staar saa pludselig stille, stirrer frem for sig og griber om en Træstamme, mod hvis Barn han køler sin Pande.

203. Nærbillede af Dr. Blad.

Paakl.

Pers. Rekv:

der trøstende nærmer sig Eva, som viljeløst lader sig falde om i hans Arme. Man ser Ryggen af Stolz, som staar henne ved Vinduet. Dr. Blad bøjer sig tæt ned til Eva og hvisker lidenskabeligt: - Eva... jeg har ventet paa, at det maatte komme engang. Du og Bang passer ikke for hinanden. Jeg har elsket Dig siden jeg som ung Student friede til Dig paa din Faders Gods!... Eva er straks trøstet. Hun ser op og smiler. Hun opdager, at det er ham, Dr. Blad, som hun elsker. Ham, som hun har holdt af i lange Tider. Hun slaar Armene om hans Hals, deres Læber mødes i et hurtigt Kys. De er dog fra hinanden, da Stolz vender sig om imod dem.

204. Drivhusene

Paakl.

Pers. Rekv:

tildækkes med Sivpresenninger. Fra Frugthaven kommer Bang gaaende underlig sløv. Han nikker kort til Arbejderne og forsvinder. En af dem forklarer de andre, hvor mærkeligt han har baaret sig ad oppe i Arbejdsværelset.

205. Trappen ned til Entredøren.

Paakl.

Pers. Rekv:

Lily, som er yderst melankolsk kommer sløbende ned af Trappen med sin store Dukke. Faar Overbalance og griber i Dørhaandtaget, Døren gaar op, og hun falder ud paa Vejen.

206. Udenfor Huset,

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor Bang netop viser sig. Han hjælper hende kærligt. I det

samme aabnes Vinduet i Spisestuen. Eva viser sig en Smule forlegen, faar en kort Forklaring af ham, lukker beroliget Vinduet. Bang bærer den lille op.

207. gennem Spisestuen,

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor Eva, Blad og Stolz, spiller Bridge og drikker Vin, og ind

208. i Arbejdsværelset,

Paakl.

Pers. Rekv:

hvis Dør han lukker efter sig, saa hælder han noget Vand i en Underkop og bader Barnets Skrammer og anbringer hende og Dukken i en Lænestol med en Bunke Villedbøger. Selv gaar han med bøjet Hoved hen til Skrivebordet, hvor han i et

209. Nærbillede

Paakl.

Pers. Rekv:

ses staaende og stirre frem for sig, for pludseligt (om end tøvende) at aabne en Skuffe og tage op af den Alvas Brudebuket, som han fører til sine Læber og kysser.

Tekst: Og det blev Vinter.....

210. Arbejdsværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang sidder en Vinterdag og regner og regner. Hans Pengesager er i en frygtelig Uorden. Hans gamle Bogholder hjælper ham, nu og da rystende paa sit graa Hoved. Alle Vegne i Værelset

CN.

CO.

ligger opslaaede Regnskabsbøger. Pludseligt rejser Bang sig beslutsomt, lægger begge Hænder paa Bogholderens Skuldre og siger: Tekst: "Det er Ruin! Vi maa likvidere!" Bogholderen ryster tungt paa Hovedet. I det samme aabnes Døren af Pigen, der bringer et Brev, som Bang bryder.

211. Spisestuen. Nærbillede.

Paakl.

Pers. Rekv:

I en hyggelig Krog ved en blussende Kamin sidder Eva og Dr. Blad ved et lille Kurvebord med gul Silkeskærmslampe og drikker The. Hun rækker ham nogle Bisquit, og han griber (da Tjenestepigen er forsvunden) Lejligheden til at beholde hendes Haand og kysse den. Hun smiler og bøjer Hovedet. Paa hendes Haand blinker flere Diamanter.

212. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Døren aabnes, Bang træder ind og hen til Parret og beder om at tale med sin Hustru. Hun siger "Tal blot i Dr. Blad's Nærværelse!" Bang betænker sig, trækker saa paa Skuldrene og viser hende Brevet. Hun læser: Tekst:

"Da Deres Frues Gæld for Diamanter etc. nu er steget til ca. 20,000 Kr. og vi forgæves har søgt en Afvikling med Fruen, henvender vi os til Dem og beder om hurtigst Refundering af Beløbet." Hun trækker haanligt paa Skuldrene. Hvilket hidser ham op, og faar ham til at forklare, at de er fuldstændigt ruinerede. Hun lér og tror ikke paa det. Men han tilkalder

Bogholderen, som konstaterer det og vender tilbage til Arbejdsværelset. Da gribes Eva af et vildt Raseri og kaster ham i Ansigtet, at han er en Slyngel, der har lokket hende ind i Fattigdommen. Han hæver ude af sig selv Armen imod hende. Men i samme Nu staar Dr. Blad truende foran ham.

213. Nærbillede,

Paakl.

Pers. Rekv:

hvori man ser de to Mænd betragte hinanden hadefuldt. Eva klynger sig angst til Blad, som om han var hendes Beskytter. Da er det som Bang stivner. Han bøjer Hovedet, kryber langsomt i Pelsen og Hatten, som ligger i en Stol, og vakler bort.

214. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Da Bang er ude af Døren, knuger Dr. Blad hende lidenskabeligt ind til sig og siger: Tekst: - "Nu er Du min, Eva!" - han stryger hende blidt over Haaret.

215. Gartneriets Laage.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang famler efter dens Haandtag. Han er ligesom sløvet og vakler som en fuld Mand. Han gaar ud paa Vejen.

216. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Dr. Blad river sig løs fra Eva, som han beder ringe, mens han selv undersøger Rejselisten. Pigen kommer. Eva giver en Ordre.

Et Øjeblik efter slæber Pigen en stor Haandtaske ind i Stuen.

5' Akt.

Tekst: Alva er vendt hjem fra Dresden og bor hos Professor Bihl. Hun skal ud og møde sig sammen med Professoren og hans Elever...

217. Alvas Toiletværelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hun har netop i det halvmørke Værelse fuldendt sit Toilette. Nu aabner hun Døren ind til Bihls Musikværelse og kalder paa ham og hans Elever, der strømmer til. Da tænder hun det elektriske Lys og spørger skælmsk, vemodig "Er jeg ikke pæn?" De er alle begejstrede for hendes Spanierindedragt. Hun har i det forløbne Aar lært at klæde sig. En af dem kommer løbende og siger, at Vognen holder og venter paa dem.

218. Ud for en Gadelygte,

Paakl.

Pers. Rekv:

hænger en straalende Plakat om Karnevallet. Bang passerer, standser og læser den sløvt, gaar saa videre. En fløjtende Gade-dreng bag ham sønderriver Plakaten.

219. Foran Bihl's Hus,

Paakl.

Pers. Rekv:

holder fire Biler, der hurtigt fyldes af Professoren og hans Elever. Bihl og Alva kører i den forreste. Selskabet er muntert oprømt og viser forunderlige Masker, der faar Folk til maabende

at kigge efter dem. En overgiven Pjerrot kryber op paa Taget af den sidste Bil og drysser Konfetti paa Folk.

220. Foran Karnevalsbygningen.

Paakl.

Pers. Rekv:

kommer Bang spadserende, hensunket i bedrøvede Tanker. Han gaar hen mod den festligt oplyste Portal og er lige ved at blive kørt over af en susende Bil. Han træder forvirret nogle Skridt tilbage, og ser

221. inde i Vognen.

Paakl.

Pers. Rekv:

som er oplyst af Portalens Glødelamper, den festligt smykkede Fru Alva samt en Herre, som han ikke kan se, hvem er, da han sidder længst borte.

222. Foran Karnevalsbygningen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bilen med Pjerrot passerer. Bang overdænges med Konfetti, men sanser det ikke. Han føler blot en nagende, noget uberettiget Jalousi. Han tager en Beslutning. Han vil ~~l~~derind. Han henvender sig til Funktionøren, der aabner Vogne etc., men denne ryster paa Hovedet. Alt er udsolgt. Bang er ved at opgive det, da en lurvet klædt Billetgrosserer skaffer ham en Billet, han skynder sig ind

223. Garderoben.

Paakl.

Pers. Rekv:

Fru Alva afleverer, bistaaet af Bihls Kavalerer, sin Kaabe og forsvinder ind i Karnevalslokalet. De sælsomt maskerede Elever danner en fantastisk dansende Gruppe om hende. Bang træder netop nu ind, lejer sig en Domino og gaar ind i

224. Karnevalssalen,

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor der danses. Han ser Alva med Bihls Elever og trænger sig efter dem, men overdænges med Konfetti. Et Mandfolk klædt i Tyrolerpigedragt griber ham om Livet og vil i al Gemytlighed svinge ham rundt, men Bang river sig vredt løs og gaar hen til

225. Buffeten,

Paakl.

Pers. Rekv:

Hvor han drikker nogle Glas Champagne. Pludselig gør han Alvas Stemme og vender sig hurtigt. Hun staar kun faa Alen fra ham og peger paa et eller andet henne ved Musiktribunen. Han vil hen til hende, men holdes tilbage af Buffistinden, som ingen Penge har faaet. Han river en Seddel op af sin Tegnebog. Da dæmpes pludseligt Lyset i Salen ned til svagt Tasmørke.

226. Flammedansen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Fra hver sin Side af Orkestertribunen danser i det dybere og dybere Mørke to Rækker Flammedanserinder, som mødes, tager hinanden i Hånden og danner en Ring om et pludseligt flammende Baal i Midten af Salen. Det er, som om Baalet suger Flammerne

fra dem. Det blusser stærkt op og dør derefter langsomt hen.

227. Karnevalssalen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Lyset tændes og Orkestret intonerer en fejende Karakterdans, som Bang, der stadig drikker Champagne, ser Alva deltage i med Liv og Sjæl.

228. Nærbillede

Paakl.

Pers. Rekv:

~~Å~~ af den vildt gestikulerende, sydlandsk udseende Orkester=dirigent, der hvert Øjeblik overdænges med Konfetti.

229. Buffeten, (Og den til højre hængende Fløjelsportiere)

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang vakler hen til Portieren, som han pludselig griber krampagtigt fat i. Man ser nogle Par (Fra Ryggen) gaa henimod ham. Buffeten belejres.

230. Nærbillede

Paakl.

Pers. Rekv:

af Bang ved Portieren. Han passeres af Alva ved en ung Torea=dors Arm. Hun ler muntert, men stivner og standser, da hun staar Ansigt til Ansigt med ham, og fortsætter saa sin Vandring uden et Ord, uden et Nik til ham. Han griber saa voldsomt i Portieren, at den flænges, vakler saa bort.

231. Værelse i Selskabslokalerne.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bihl og flere af hans Elever sidder omkring et Bord, hvor der drikkes og ryges. Alva og Toreadoren sætter sig ogsaa der. Hun faar Ild paa en Cigaret. En Lirekassemand passerer dem og spiller lynende falsk. De holder sig leende for Ørerne.

232. Nærbillede

Paakl.

Pers. Rekv:

af Bang staaende i Døraabningen med Udsigt til Selskabet. Han faar et af sine Visitkort frem og skriver nogle Linjer paa det, beder en af Tjenerne bringe Alva det, Tjeneren gaar med det.

233. Nærbillede

Paakl.

Pers. Rekv:

af Alva, der faar Kortet og læser: Tekst: "Jeg maa tale med dig! hvis Du gemmer Kortet paa dig, vil jeg tro, at Du vil skænke mig en Samtale!" Hun vender langsomt Kortet, damper stærkt paa Cigaretten, river saa Kortet i bitte smaa Stykker.

234. Nærbillede

Paakl.

Pers. Rekv:

af Bang, der ser hende rive Kortet i Stykker og lade det falde paa Gulvet, hvorpaa hun drikker af sit Glas og vender sig mod Toreadoren. Bang vakler bort.

235. Værelse i Selskabslokalerne.

Paakl.

Pers. Rekv:

En som Forbryder klædt Mand slukker pludselig Lyset i Værelset og lader sin Tyvelygtes Skin falde ind i Ansigtet paa hver i Bils Selskab, samtidig med, at han truer med sin Revolver.

Alva, som han sidst "belyser", rejser sig og tænder Lyset. Tyven beværgtes! Alva staar uvis et Øjeblik, mens alle henne ved Bordet er optagede af Tyvens Indfald. Hun gaar saa hen mod den tunge Fløjlsstores, som hænger foran Vinduet og skubber den til Side.

236. Garderoben.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang kommer vaklende, kaster Dominoen, faar Pels og Hat. Man anser ham for at være døddrukket. En behjærtet Funktionær, som han viljeløst lader sig lede af, følger ham

237. udenfor,

Paakl.

Pers. Rekv:

og putter ham i en Bil, som straks kører bort mod den af Bang fremnumlede Adresse.

238. Nischebillede

Paakl.

Pers. Rekv:

af Alva, der svagt belyst af Glødelampen udenfor, pludseligt gemmer Ansigtet i sine Hænder og græder.

Tekst: En Time senere:

239. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang træder uden Vaklen ind ad Verandadøren og tænder Lampen,

smider Har og Frakke. Der er usædvanligt ryddeligt i Stuen, men det er dog ikke herved, at hans Øjne fæstnes. Et Brev midt paa Bordet, stærkt belyst af Lampen, interesserer ham adskil- ligt mere. Han bryder det og læser: Tekst:

"Vi passer ikke sammen, Du og Jeg! Jeg ved godt, at jeg er ødsel og unyttig, men Du har aldrig forstaaet at hjælpe mig. Jeg elsker Dr. Blad, med hvem jeg i Aften rejser til Udlandet. Vort Ægteskab er saaledes ophævet.

Eva."

Han kaster Brevet forholdsvis ligegyldigt fra sig. Han og Eva er jo virkelig færdige. Da griber en frygtelig Tanke ham

"hvis Eva nu har taget Barnet med sig?" Vild af Angst løber han ind i

240. Barneværelset

Paakl.

Pers. Rekv:

og drejer op for Lyset "Aa, Gudskælov! Barnet ligger i sin Seng!" og vaagner strækker sine smaa Arme op imod ham. Da glemmer han alt andet, knuger det forbausede Barn ind til sig og borer til Slut sit Ansigt ned i dets Dyne.

241. Nærbillede,

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor Barnet ses klappe og kærtregne Faderens Nakke og vallystigt indsnuse Pomadeduften, som det faar paa Fingrene.

Tekst: Den følgende Dag bragte nye Ulykker.

242. Arbejdsværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Solen skinner ind ad Vinduet. Bang sidder bleg og forvaaget og skriver, da Døren til Spisestuen skubbes op, og Lily glad tripper ind i Stuen og hen til Faderen, som hun spørger om, hvad han skriver. Bang stryger Haanden over Panden og siger:
- Jeg skriver Brev til Mo'r og til Bedstefar og fortæller ham,
at Mor er rejst til Udlandet for at blive rask. - Den lille
 Pige nikker tankefuldt.

243. Udenfor Kontorbygningen. (og ud fra den)

Paakl.

Pers. Rekv:

kommer i det blændende Solskin den gamle Bogholder, med et Brev i Haanden. Han er synligt ophidset og staar pludselig uvis. Man forstaar, at der er overdraget ham en pinlig og vigtig Mission. Saa tager han sig sammen og gaar hurtigt op imod Bangs Hus.

244. Nærbillede

Paakl.

Pers. Rekv:

hvori Lily forklarer, at hun vil sende Moderen en Hilsen, og hvori man ser hendes Haand, ført af Faderens, prente:

Tekst: "Mange Hilsner til søde Mor. Kom snart hjem. Tusind

Kys. Lily." Saa hopper den lille Pige glad væk.

245. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang betragter fortvivlet Brevet. Han skammer sig over sin Løgn, men alligevel.... Han aabner Døren til

246. Spisestuen,

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor Pigen er ifærd med at dække Bord. Bang siger til hende:

Tekst: "Deres Frue er rejst paa en Rekreatjonsrejse!" Hun

kvæler et Smil som han opdager. Han ser flovt ned for sig og sætter sig ved Bordet. Lily løber ud med Pigen. Han giver sig træt og opgivende til at spise.

247. Udenfor Trappen

Paakl.

Pers. Rekv:

op til Spisestuen. Der køres nogle Læs afskaarne Blomster forbi. Den gamle Bogholder viser sig, hans Skridt bliver langsommere og langsommere, han tager en af Blomsterne, som er falden af den forreste af Vognene, og som den følgende Vogns Hest har søndertraadt. Ak, ja, meget smukt søndertrædes her i Livet! Han kaster Blomsten fra sig og gaar op i

248. Spisestuen,

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor han viser Bang følgende Brev:Tekst: "Deres Tilbud uan-
tageligt. De vil blive erklæret fallit!" Bang nikker dumpt.

Den gamle bøjer fortvivlet Hovedet. Da brister det pludseligt for Bang. Han synker sammen og gemmer Ansigtet i Hænderne.

Tekst: Ved Fallitten har Bang mistet alt og efter forgæves at have søgt Hjælp hos gamle Venner er han flyttet ind i en Fattigkaserne.

249. Fattigt Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Ved det spinkle Læmpelys dækker Bang Bord og anbringer Lily i hendes Stol ved Bordet. Han gaar u i:

250. Køkkenet,

Paakl.

Pers. Rekv:

hvor der staar Vælling over til den lille Pige, og henter Tallerkener og lignende. Tørrer dem af osv., lidt ubehændigt. Skruer Gassen ned og halder Vællingen op i Tallerkenen, gaar dernæst ind i

251. Værelset,

Paakl.

Pers. Rekv:

Hvor Lily i Nærbillede ses "læse Avisen" (med Typerne paa Hovedet) Han mader hende.

Tekst: Samme Aften skal Alva debutere.

252. Bihls Musikværelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hun staar klædt i Koncerttoilette foran Bihl, der paa Flyglet indprenter hende nogle sidste Lærdomme, hvorpaa han ser paa sit Ur og siger, at de maa køre nu.

253. Fattigt Værelse.Paakl.Pers. Rekv:

Da Barnet har spist, vasker og klæder Bang det af og lægger det i Seng. Hans Ubehjælpssomhed giver sig stadig forskellige mere eller mindre komiske Udslag.

254. Bihls Port.Paakl.Pers. Rekv:

Alva træder ned i den aristokratiske Port med det svage Loftsllys, ifærd med at knappe sin Handske. Hun er stærkt nervøs, men Bihl opmuntrer hende og fører hende ud i Bilen, der gennem den aabne Port ses holde ude paa Gaden. De stiger begge ind.

255. Fattigt Værelse.Paakl.Pers. Rekv:

Den lille faar Godnatkysset og sover straks. Bang gør sig lidt i Stand henne foran Spejlet. Ser mismodigt smilende ned ad sin lidt lurvede Dragt. Han gaar frem til Bordet.

256. Nærbillede.Paakl.Pers. Rekv:

Bang tager Avisen op og læser: Tekst " Til Fru Alva Bangs Koncert i Aften, der begynder Kl. 8 er næsten alt udsolgt." Han folder omhyggeligt Avisen sammen og ser paa sit Ur. Det er paa Tiden nu. Da hører han nogen banke, og gaar saa i

257. Fattigt Værelse.Paakl.Pers. Rekv:

hen mod Døren, som han aabner. Det er Nabokonen, som har lovet at passe Lily. Hun er af et godmodigt Udseende. Han trækker i Tøjet og gaar. Da han er vel ude af Døren, kysser og klapper Konen Lily, deler Avisen i tre Dele skruer Lampen lidt ned og lægger sig til Ro paa Divanen, dækket til af Aviserne.

Alva Bangs Koncert.258. Koncertsalen.Paakl.Pers. Rekv:

Folk sætter sig. Bang kommer ind finder sin Plads, studerer Programmet. Lyset skrues ned i Salen.

259. Tribunen.Paakl.Pers. Rekv:

Nærbillede. Alva træder frem, sætter sig til Flyglet, spiller.

260. Koncertsalen.Paakl.Pers. Rekv:

Billede af Publikum, der lytter betaget. Der panoreres hen til:

261. NærbilledePaakl.Pers. Rekv:

af Bang, han er dybt greben af Musikken og de Minder, som Tonerne fremkalder. Han tænker paa gamle Dage og ser:

262. Musikværelset i Direktørboligen.Paakl.Pers. Rekv:

Alva sidder ved Flyglet og spiller.

263. Nærbillede,

Paakl.

Pers. Rekv:

af Bang, der overvældet af Minderne synker sammen. Han støtter Hovedet i Hænderne.

Tekst: "En Time senere var Alva Bang Landets mest beundrede Musiktalent."

264. Koncertsalen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Publikums Begejstring er kolosal. Hun nikker glad og dog vemodigt til dem, forlader Tribunen, hvis Lys skrues ned. Publikum forlader Salen.

265. Nærbillede

Paakl.

Pers. Rekv:

af Bang, der passeres af flere og flere, men bliver siddende sammensunken paa sin Plads, til Slut alene i Salen, hvis Lys yderligere dampes.

266. Kunstnerværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Alva, der belejret af komplimenterende Journalister, forlader Værelset og gaar ud i Salen. Hun er belæsset med Buketter. Bihl og Eleverne bærer ogsaa en Del.

267. NærbilledePaakl.Pers. Rekv:

hvor Alva passerer Bang, der stirrer paa hende som paa et Drøm-
mesyn. Hun ser væk. Han strækker uvilkaarligt Armene ud efter
hende. Synker saa fortvivlet, sønderknust sammen.

268. Hall'en.Paakl.Pers. Rekv:

Alva affærdiger Tilbederne. Man ser Vognen holde udenfor Por-
ten. Blomsterne bæres ind i den. Hun betænker sig et Sekund,
siger saa til Bihl: Tekst: "Jeg beder Dem køre hjem, jeg har
en Pligt, som ikke kan forsømmes." Han ser forbavset paa
hende, gaar saa ind i Vognen. Alva vender tilbage til

269. Koncertsalen.Paakl.Pers. Rekv:

hvor Programmerne lyser som Snepletter paa Stolene. Man ser
Konturerne af den fortvivlede Bang.

270. Nærbillede.Paakl.Pers. Rekv:

hvor man ser Alva staa henne ved Bang og sagte kalde paa ham.
Han ser op, forvirret og fuld af Haab. Hun smiler vemodigt
til ham. Saa bøjer han sig ydmygt over hendes Haand, som
han knuger og kysser. Tekst: "Jeg har ogsaa en Blomst til dig!"
siger han og tager frem fra Brystlommen hendes Brudebuket.

Alva ser paa den visne Buket. Hun er dybt bevæget og lægger sin Haand paa hans Skulder: "Tak...det er de smukkeste Blomster jeg har faaet i Aften!.....

271. Fattigt Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Konen under Avisen vaagner og skruer Lampen op. Hun hører nogen komme op af Trappen. Hun aabner Døren for Alva og Bang og trækker sig tilbage. Alva ser sig vemodigt om i det fattige Værelse. Da peger Bang paa Lily. Haand i Haand gaar de hen til Barnet.

272. Nærbillede

Paakl.

Pers. Rekv:

Man ser Alva bøjet over Lily, som vaagner og strækker Armene ud mod hende, for straks efter at falde i Søvn igen.

273. Nærbillede.

Paakl.

Pers. Rekv:

af Bang, der staar lidt fra Barnets Seng. Der kommer ligesom et Glimt af Lykke og Fred over hans forpinte Ansigt.

274. Fattigt Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bang rækker bedende Armene frem imod Alva. Han tager hendes Haand og knuger den mellem begge sine: "Alva,...jeg har forbrudt mig haardt imod dig. Livet har lært mig, at en Mand ikke skal kaste Vrag paa den Kvinde, der er hans trofaste Støt-

te. Den Lykke, jeg søgte, var kun Blændværk.... jeg har været
blind.... en Taabe.... Lykken skulde jeg have fundet hos Dig!...

Alva ser bevæget op paa ham og bøjer Hovedet ned mod hans
Skulder.

275. Nærbillede.

Paakl.

Pers. Rekv:

af Alva og Bang. Han ordner nænsomt Alvas Frisure, saa den
bliver som den var, da han og hun var Mand og Kone.

Billedet taages bort.....

FINIS.